

Polityka
Rachunkowości

Uchwała Zarządu

z dnia

w sprawie Polityki Rachunkowości

Na podstawie art. 4, 10, 50 i innych postanowień ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości zwanej dalej UoR lub ustawą wprowadza się z dniem Politykę Rachunkowości do stosowania w spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Polityka stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Kierownik jednostki

.....

UCHWAŁA WSPÓLNIKÓW

spółki pod firmą: „XXXX SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ”

z siedzibą w XXXXX

zarejestrowanej w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla xxxxxxxxxx w xxxxxxxxxx numer Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod nr KRS: XXXXX o kapitale zakładowym w wysokości XXXX (słownie: XXXX tysięcy) złotych.

XXXXXX oraz XXXXXX, jako wspólnicy spółki pod firmą „XXXXXX sp. z o.o.” z siedzibą w XXXXXX, wyrażają zgodę na podjęcie niniejszej uchwały w drodze pisemnej, bez odbycia Zgromadzenia Wspólników, tj. w trybie art. 227 § 2 Kodeksu spółek handlowych i uchwalają, co następuje:

Uchwała nr NN/MM/RRRR

wspólników spółki pod firmą: „XXXXX SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ” z siedzibą w XXXXX (dalej jako: „Spółka”) z dnia XXXXXX r. w sprawie w sprawie przyjęcia uproszczonych zasad sporządzania sprawozdań finansowych przewidzianych dla jednostek mikro.

§ 1

XXXX SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ będzie sporządzać sprawozdanie finansowe z zastosowaniem uproszczonych zasad przewidzianych w ustawie o rachunkowości dla jednostek mikro, tj.

- a) Na podstawie art. 48 ust. 3 UoR Spółka nie sporządza informacji dodatkowej, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy. Zamiast informacji dodatkowej Spółka przedstawia informacje uzupełniające do bilansu określone w załączniku nr 4 do UoR.
- b) Na podstawie art. 48a ust. 3 UoR Spółka nie sporządza zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym, o którym mowa w art. 48a ust. 1 UoR.
- c) Na podstawie art. 48b ust. 4 UoR Spółka nie sporządza rachunku przepływów pieniężnych, o którym mowa w art. 48b ust. 1 UoR.
- d) Na podstawie art. 49 ust. 4 UoR Spółka nie sporządza sprawozdania z działalności jednostki, o którym mowa w art. 49 ust. 1 UoR, zamiast tego, zgodnie z art. 49 ust. 4 UoR, Spółka przedstawia informacje dotyczące nabycia udziałów (akcji) własnych określone w załączniku nr 4 do ustawy, jako informacje uzupełniające do bilansu.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Spis treści

Spis treści.....	4
I. Postanowienia ogólne.....	5
I.1. Rok obrotowy i okresy sprawozdawcze.....	5
I.2. Księgi rachunkowe.....	5
II. Zasady sporządzania sprawozdania finansowego	6
III. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów.....	7
1. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne	7
2. Środki trwałe w budowie	7
3. Inwestycje krótkoterminowe	7
4. Zapasy materiałów i towarów.....	8
5. Należności i udzielone pożyczki	8
6. Inwestycje długoterminowe	8
7. Zobowiązania	9
8. Kapitały własne	9
9. Rezerwy	9
10. Rozliczenia międzyokresowe przychodów.....	9
IV. Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi.....	9
V. Zasady ewidencji i rozliczenia kosztów	10
VI. Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego.....	12
VII. Opis programu komputerowego finansowo-księgowego.....	12
1. Ochrona danych księgowych	12
2. Opis systemu przetwarzania danych	13
3. Funkcje realizowane przez system Finansowo – księgowy	14
4. Opis reguł obliczeniowych, ewidencji, kontroli oraz wydruku danych.....	14
Plan kont	17
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń.....	18

I. Postanowienia ogólne

I.1. Rok obrotowy i okresy sprawozdawcze

Rokiem obrotowym jednostki jest dwanaście miesięcy kalendarzowych od stycznia do grudnia, chyba że spółka powstała w trakcie roku obrotowego. Istnieje również możliwość wydłużenia pierwszego roku obrotowego przez spółkę w przypadku podjęcia przez nią po raz pierwszy działalności w drugiej połowie roku kalendarzowego i wybrania roku podatkowego pokrywającego się z rokiem kalendarzowym, warunkiem wydłużenia roku podatkowego jest ustalenie jego w innej długości w umowie spółki.

W skład roku obrotowego wchodzi krótsze okresy sprawozdawcze w postaci:

a. miesiąca dla:

- sumowania obrotów na kontach księgi głównej oraz dokonywania uzgodnień z dziennikiem i zapisami w ewidencji analitycznej prowadzonej do kont syntetycznych oraz zamykania księgowania miesiąca,
- ustalenia wartości stanu materiałów i towarów w drodze spisu z natury w przypadku wyboru sposobu rozliczania zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych w sposób opisany w art. 25. ust. 1 oraz 1a. ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: UPDoP),
- sporządzania deklaracji podatkowych i innych sprawozdań (informacji wewnętrznych), do których jednostka jest zobligowana;

b. kwartału dla:

- sumowania obrotów na kontach księgi głównej oraz dokonywania uzgodnień z dziennikiem i zapisami w ewidencji analitycznej prowadzonej do kont syntetycznych oraz zamykania księgowania kwartału,
- ustalenia wartości stanu materiałów i towarów w drodze spisu z natury w przypadku wyboru sposobu rozliczania zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych w sposób opisany w art. 25. ust. 1b oraz 1c UPDoP,
- sporządzania deklaracji podatkowych i innych sprawozdań (informacji wewnętrznych), do których jednostka jest zobligowana;

c. roku dla:

- inwentaryzacji aktywów i pasywów Spółki,
- dokonania przeksięgowania kosztów i przychodów na wynik finansowy,
- sporządzania sprawozdania finansowego, deklaracji podatkowych i innych sprawozdań, do których jednostka jest zobligowana.

I.2. Księgi rachunkowe

Księgi rachunkowe prowadzone są w siedzibie Spółki, a w przypadku zawarcia umowy o usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych, w siedzibie podmiotu świadczącego usługę lub w siedzibie Spółki.

1. Księgi rachunkowe obejmują zbiory zapisów księgowych, obrotów (sum zapisów) i sald, które tworzą:

- dziennik,
- księgę główną,
- księgi pomocnicze,
- zestawienia: obrotów i sald kont księgi głównej oraz sald kont ksiąg pomocniczych.

2. Księgi rachunkowe prowadzone są przy użyciu komputera w oparciu o serwis Fakturomania - aplikację internetową służącą prowadzeniu ksiąg rachunkowych jednostek mikro, działających w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub prostej spółki akcyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dostępną pod adresem

<http://fakturomania.pl> lub <https://app.fakturomania.pl>. Szczegółowy opis systemu informatycznego, zawierający wykaz procedur lub funkcji, w zależności od struktury oprogramowania, wraz z opisem algorytmów i parametrów oraz programowych zasad ochrony danych, w tym w szczególności metod zabezpieczenia dostępu do danych i systemu ich przetwarzania przedstawiony znajduje się w dalszej części niniejszego opracowania.

3. Wykaz zbiorów danych tworzących księgi rachunkowe na komputerowych nośnikach danych z określeniem ich struktury, wzajemnych powiązań oraz ich funkcji w organizacji całości ksiąg rachunkowych i w procesach przetwarzania danych przedstawiony jest w dalszej części niniejszego opracowania.

4. Jednostka stosuje wykaz kont księgi głównej określony w dalszej części niniejszego opracowania. Poszczególne operacje na kontach syntetycznych grupuje się, prowadząc ewidencję szczegółową według zasad określonych w załączonym planie kont.

II. Zasady sporządzania sprawozdania finansowego

Spółka sporządza roczne sprawozdanie finansowe zgodnie z UoR wg. wzorów i zakresu określonych w ww. ustawie.

1. Spółka jest jednostką mikro w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1a) UoR.

Ustala się, że dla rzetelnego i jasnego przedstawiania sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego spółki jako istotne traktuje się kwoty, które przekraczają 3% przychodów ze sprzedaży oraz 3% sumy bilansowej wynikających ze sprawozdania finansowego za poprzedni okres sprawozdawczy.

2. W skład tego sprawozdania wchodzi:

- bilans sporządzony zgodnie z załącznikiem nr 4 do UoR,
- informacje uzupełniające do bilansu zgodnie z załącznikiem nr 4 do UoR,
- rachunek zysków i strat sporządzony zgodnie z załącznikiem nr 4 do UoR.

3. Pozostałe informacje

Na podstawie art. 48 ust. 3 UoR Spółka nie sporządza informacji dodatkowej, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy. Zamiast informacji dodatkowej Spółka przedstawia informacje uzupełniające do bilansu określone w załączniku nr 4 do UoR.

Na podstawie art. 48a ust. 3 UoR Spółka nie sporządza zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym, o którym mowa w art. 48a ust. 1 UoR.

Na podstawie art. 48b ust. 4 UoR Spółka nie sporządza rachunku przepływów pieniężnych, o którym mowa w art. 48b ust. 1 UoR.

Na podstawie art. 49 ust. 4 UoR Spółka nie sporządza sprawozdania z działalności jednostki, o którym mowa w art. 49 ust. 1 UoR, zamiast tego, zgodnie z art. 49 ust. 4 UoR, Spółka przedstawia informacje dotyczące nabycia udziałów (akcji) własnych określone w załączniku nr 4 do ustawy, jako informacje uzupełniające do bilansu.

III. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

1. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne

Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Do środków trwałych zalicza się składniki majątku o wartości przekraczającej wartość wskazaną w art. 16d ust. 1 UPDoP o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż 1 rok.

Składniki majątku o wartości początkowej nie przekraczającej wartości wskazanej w art. 16d ust. 1 UPDoP i okresie użytkowania dłuższym niż 1 rok są odpisywane w ciężar kosztów w momencie oddania do użytkowania. Dla niniejszych składników majątkowych nie prowadzi się ewidencji pozabilansowej.

Ustala się, że wszelkie składniki majątku Jednostki mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów prowadzonej działalności przez Jednostkę. Miejscem położenia składników jest siedziba Jednostki, położenie składników majątkowych może być jednak ustalone w innym miejscu, jeżeli jest to związane z wykonywaniem bieżącej działalności Jednostki.

Środki trwałe powyżej wartości wskazanej w art. 16d ust. 1 UPDoP w myśl art. 16k ust. 7 UPDoP albo art. 16k ust. 14-21 UPDoP jednostka może zaliczyć do podatkowych kosztów uzyskania przychodów stosując jednorazowy odpis amortyzacyjny.

W przypadku braku możliwości zastosowania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego jednostka dokonuje odpisów według metody liniowej począwszy od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.

Zgodnie z art. 3 ust. 6 UoR Spółka dokonuje kwalifikacji umów leasingowych na podstawie zasad określonych w przepisach podatkowych.

2. Środki trwałe w budowie

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

3. Inwestycje krótkoterminowe

1) Spółka nie posiada innych inwestycji krótkoterminowych oprócz środków pieniężnych. Spółka gromadzi środki pieniężne na rachunkach bankowych.

Na dzień bilansowy środki pieniężne wycenia się w wartości nominalnej, a lokaty bankowe w wartości odsetek uzyskanych do tego dnia. Inwentaryzację środków pieniężnych przeprowadza się dla środków pieniężnych na rachunkach bankowych w formie potwierdzenia sald.

2) Spółka odstępuje od prowadzenia kasy w związku z czym nie wyodrębnia osoby odpowiedzialnej materialnie za stan gotówki w kasie, nie utrzymuje gotówki w jednostce, nie sporządza raportów kasowych oraz nie

Polityka Rachunkowości

inwentaryzuje środków pieniężnych w kasie na dzień bilansowy. Operacje gotówkowe ewidencjonuje się za pomocą konta 240 „Pozostałe rozrachunki” w korespondencji z kontem 135 „Inne aktywa pieniężne”.

4. Zapasy materiałów i towarów

Zakup towarów i materiałów jest wyceniany według cen zakupu.

Dla potrzeb wyceny rozchodu materiałów i towarów handlowych oraz wyrobów gotowych wykorzystywana jest metoda cen przeciętnych.

- 1) Jednostka zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt. 4 UoR odpisuje w koszty wartości materiałów i towarów na dzień ich zakupu lub produktów gotowych w momencie ich wytworzenia, które jest połączone z ustalaniem stanu tych składników aktywów i jego wyceny oraz korekty kosztów o wartość tego stanu, nie później niż na dzień bilansowy.
- 2) Jednostka dla celów wyliczenia prawidłowej zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób prawnych sporządza inwentaryzację tych towarów i materiałów na koniec każdego okresu rozliczeniowego, za który ustalana jest taka zaliczka (miesięcznie albo kwartalnie).
- 3) W przypadku dokonywania wpłat zaliczek w formie uproszczonej, które są ustalane na podstawie podatku należnego z ubiegłych lat, inwentaryzacji dokonuje się zgodnie z pkt 1.

5. Należności i udzielone pożyczki

Należności i udzielone pożyczki wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty.

Należności obejmują ogół należności z tytułu dostaw i usług oraz całość lub część należności z innych tytułów niezaliczonych do aktywów finansowych, które stają się wymagalne w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego. Na dzień powstania należności wycenia się w wartości nominalnej. Na dzień bilansowy należności wyceniane są kwocie wymaganej zapłaty. Odsetki od należności przeterminowanych szacowane są nie rzadziej niż na dzień bilansowy, z tym że decyzję o obciążeniu kontrahenta podejmuje każdorazowo Zarząd Spółki.

Inwentaryzację należności przeprowadza się:

- dla należności handlowych i innych - w drodze potwierdzenia sald,
- dla należności spornych i wątpliwych, należności wobec osób nieprowadzących ksiąg rachunkowych oraz z tytułów publicznoprawnych – w drodze weryfikacji ich stanu.

6. Inwestycje długoterminowe

Spółka nie prowadzi inwestycji długoterminowych. Stosowne zasady wyceny zostaną ustalone w drodze aneksu do niniejszej polityki rachunkowości w momencie wystąpienia podobnych zdarzeń.

7. Zobowiązania

Zobowiązania wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty.

8. Kapitały własne

Kapitał własny obejmuje kapitał zakładowy, kapitał zapasowy i rezerwy, zysk (stratę) netto danego okresu i niepodzielony wynik z lat ubiegłych.

Kapitał podstawowy wykazuje się w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze handlowym. Udziałowcy mogą zwiększać lub zmniejszać kapitał zgodnie z przepisami Kodeksu Spółek Handlowych.

Jeżeli zwiększenie następuje na skutek podwyższenia kapitału, księgowane jest dopiero pod datą zarejestrowania zmiany przez sąd. Wycena kapitału podstawowego w sprawozdaniu z sytuacji finansowej następuje w wartości nominalnej. Udziały własne są ujęte w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w cenie nabycia jako pomniejszenie kapitału własnego. W przypadku sprzedaży lub umorzenia udziałów własnych, w ramach zysków i strat nie są wykazywane zyski ani straty.

9. Rezerwy

Rezerwy tworzy się na pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa przyszłe zobowiązania i wycenia się je na dzień bilansowy w wiarygodnie oszacowanej wartości. Rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub strat nadzwyczajnych, zależnie od okoliczności.

Rezerwy tworzone są na poniższe tytuły:

- straty z transakcji gospodarczych w toku,
- udzielone gwarancje i poręczenia,
- skutki toczącego się postępowania sądowego i odwoławczego,
- przyszłe świadczenia pracownicze – nagrody jubileuszowe, urlopy,
- odprawy emerytalno-rentowe.

Ze względu na kryterium istotności odstępuje się od tworzenia rezerwy na odprawy emerytalne i rentowe, nagrody jubileuszowe lub ekwiwalenty za niewykorzystany urlop, gdy świadczenie przyznawane jest do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia za pracę.

10. Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów (dalej „RMP”) obejmują w szczególności środki pieniężne otrzymane na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, w tym także środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, jeżeli stosownie do innych ustaw nie zwiększają kapitałów własnych. Zaliczone do rozliczeń międzyokresowych przychodów kwoty zwiększają stopniowo przychody operacyjne, równoległe do odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych lub kosztów prac rozwojowych sfinansowanych z tych źródeł. Przychody przyszłych okresów wykazuje się w pasywach.

11. Rozliczenia międzyokresowe kosztów

1) Koszty na przełomie roku obrachunkowego

Do czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów (dalej „RMK”) należą wydatki poniesione w bieżącym okresie sprawozdawczym, a przypadające na przyszłe okresy. W odniesieniu do kosztów podlegających rozliczeniu w czasie, których kwota z punktu widzenia przychodów ze sprzedaży jednostki jest nieistotna, jednostka przyjmuje uproszczenie polegające na tym, że wydatek na przełomie dwóch lat odnosi się jednorazowo w koszty bieżącego roku w części dotyczącej tego roku w momencie poniesienia, a w części dotyczącej kolejnych lat ujmuje na koncie RMK i odnosi w koszty bilansowe, jednorazowo w pierwszym kwartale następnego roku obrotowego.

W przypadku wystąpienia kosztów o charakterze periodycznym, występujących na przełomie krótszych okresów sprawozdawczych a dotyczących przełomu dwóch lat obrotowych, jednostka przyjmuje uproszczenie polegające na tym, że wydatek na przełomie dwóch lat odnosi się w koszty jednego roku obrotowego.

Do takich kosztów najczęściej zaliczają się:

- a) koszty usług telekomunikacyjnych lub cyfrowych,
- b) koszty usług utrzymania czystości w tym za wywóz śmieci lub za odprowadzanie ścieków,
- c) koszty usług ochrony osób i mienia,
- d) kosztów związanych ze zużyciem mediów.

2) Koszty na przełomie miesięcy lub kwartałów w jednym roku obrachunkowym

Zgodnie z art. 4 ust. 4 UoR jednostka ustala, że koszty dotyczące dwóch krótszych okresów sprawozdawczych, których kwota z punktu widzenia przychodów ze sprzedaży jednostki nie jest istotna, księguje tylko do jednego krótszego okresu sprawozdawczego zgodnie z metodologią obliczania zaliczek na poczet podatku dochodowego od osób prawnych.

IV. Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi

Przychody z podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi obejmują należne lub uzyskane kwoty netto ze sprzedaży, tj. sprzedaż pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług (VAT) ujmowany w okresach, którego dotyczy. Przychody ujmuje się w rachunku zysków i strat, gdy korzyści wynikające z posiadania produktów, towarów i materiałów zostały przeniesione na nabywcę.

V. Zasady ewidencji i rozliczenia kosztów

Koszty i straty określone w art. 3 ust. 1 pkt 31 UoR są to uprawdopodobnione zmniejszenia w okresie sprawozdawczym korzyści ekonomicznych, o wiarygodnie określonej wartości, w formie zmniejszenia wartości aktywów, albo zwiększenia wartości zobowiązań i rezerw, które doprowadzą do zmniejszenia kapitału własnego lub zwiększenia jego niedoboru w inny sposób niż wycofanie środków przez udziałowców lub właścicieli.

Ewidencję i rozliczanie kosztów prowadzi się w układzie rodzajowym na kontach zespołu 4 zgodnie z załączonym planem kont, na podstawie dokumentów źródłowych.

Zgodnie z art. 28 ust. 4a UoR, Spółka zrezygnowała z ustalania normalnego wykorzystania zdolności produkcyjnych i ustala koszty wytworzenia produktu w sposób uproszczony.

Prace badawcze i rozwojowe

W przypadku prowadzenia przez jednostkę działalności z zakresu B+R, z uwagi na brak regulacji przez UPDoP sposobu wyodrębnienia ewidencji kosztów działalności badawczo-rozwojowej, Jednostka w celu wyodrębnienia kosztów działalności badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 9 ust. 1b UPDoP, koszty w stosunku do których zamierza skorzystać z ulgi podatkowej, ujmuje w odrębnej ewidencji pomocniczej Spółki. Taka ewidencja przez Jednostkę jest prowadzona w formie pliku Excel i stanowi ewidencję kosztów kwalifikowanych, która pozwala Jednostce na właściwą identyfikację zakresu prac B+R.

1. Prace badawcze

W przypadku prowadzenia prac badawczych, zgodnie z art. 10 ust. 1 UoR jednostka ustala, że koszty prac badawczych podlegają zaliczeniu bezpośrednio do kosztów okresu, w którym je poniesiono. W księgach rachunkowych wydatki takie będą odnoszone w ciężar kosztów podstawowej działalności operacyjnej.

Katalog prac badawczych jest otwarty, najczęściej do nich zalicza się m.in.:

- a) działania zmierzające do zdobycia nowej wiedzy,
- b) poszukiwanie, ocenę i końcową selekcję sposobu wykorzystania rezultatów prac badawczych lub wiedzy innego rodzaju,
- c) poszukiwanie alternatywnych materiałów, urządzeń, produktów, procesów, systemów lub usług,
- d) formułowanie, projektowanie, ocenę i końcową selekcję nowych lub udoskonalonych materiałów, urządzeń, produktów, procesów, systemów lub usług.

2. Prace rozwojowe

W przypadku prowadzenia prac rozwojowych zgodnie z art. 10 ust. 1 UoR jednostka ustala, że nakłady dotyczące prac rozwojowych, po spełnieniu określonych warunków, mogą być zaliczane do wartości niematerialnych i prawnych i rozliczane w koszty za pośrednictwem odpisów amortyzacyjnych.

Okres dokonywania odpisów kosztów zakończonych prac rozwojowych to okres ekonomicznej użyteczności tych prac. Jednostka ustala, że jeżeli w wyjątkowych przypadkach nie można wiarygodnie oszacować okresu ekonomicznej użyteczności rezultatów zakończonych prac rozwojowych, to okres dokonywania odpisów nie może przekraczać 5 lat (art. 33 ust. 3 ww. ustawy).

Zaliczenie kosztów prac rozwojowych do wartości niematerialnych i prawnych może nastąpić, jeśli prace te zakończyły się powodzeniem i podjęto decyzję o ich wdrożeniu, a zwrot kosztów jest bardzo prawdopodobny z uzyskanych przychodów.

Jednostka ustala, że w sytuacji, gdy prowadzone prace rozwojowe zakończyły się niepowodzeniem bądź zakończyły się efektem pozytywnym, ale z różnych przyczyn nie zostaną wdrożone, to koszty z nimi związane odnosi się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych w roku, w którym je ukończono.

Katalog prac rozwojowych jest otwarty, najczęściej do nich zalicza się m.in.:

- a) projektowanie, wykonanie i testowanie prototypów i modeli doświadczalnych (przed ich wdrożeniem do produkcji seryjnej lub użytkowania),
- b) projektowanie narzędzi, przyrządów do obróbki, form i matryc z wykorzystaniem nowej technologii,
- c) projektowanie, wykonanie i funkcjonowanie linii pilotażowej, której wielkość nie umożliwia prowadzenia ekonomicznie uzasadnionej produkcji przeznaczonej na sprzedaż,

d) projektowanie, wykonanie i testowanie wybranych rozwiązań w zakresie nowych lub udoskonalonych materiałów, urządzeń, produktów, procesów, systemów lub usług.

VI. Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego

Podatek dochodowy wykazany w rachunku zysków i strat obejmuje część bieżącą. Podatek bieżący stanowi zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania dochodu za dany rok zgodnie z przepisami podatkowymi.

Zgodnie z art. 37 ust. 10 UoR Spółka odstępuje od ustalania aktywów i rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

VII. Opis programu komputerowego finansowo-księgowego

Głównym elementem systemu informatycznego rachunkowości jest serwis Fakturomania firmy Fakturomania sp. z o.o. - wykorzystywana od dnia podjęcia uchwały o stosowaniu przyjętych zasad rachunkowości, na które składają się wzajemnie powiązane moduły ze sobą współpracujące. Integracja modułów polega na wykorzystywaniu przez moduły wspólnych danych oraz parametrów. W konstrukcji systemu zostały przewidziane zbiory wspólne, które wykorzystywane są przez wszystkie moduły, a zbiory te tworzą wspólną bazę danych, która oprócz funkcji informacyjnej pełni również funkcję kontrolną.

Integracja między modułami umożliwia jednokrotne wprowadzenie danych z możliwością ich ponownego wykorzystania przez wielu użytkowników w żądanej formie, co znacznie przyspiesza proces przetwarzania danych. Dane, które zostały wygenerowane automatycznie w poszczególnych modułach stanowią podstawę ewidencji w danym module oraz umożliwiają sporządzenie dekretów operacji gospodarczych. Integracja międzymodułowa obejmuje swoim zakresem również takie zagadnienia, jak opracowanie wspólnych procedur związanych z ochroną danych i zabezpieczania ich przed nieuprawnionym dostępem oraz procedur kontroli i korekty danych.

1. Ochrona danych księgowych

Dane księgowe są chronione przez kilka mechanizmów, których celem jest uniemożliwienie lub w znacznym stopniu utrudnienie niepożądanych ingerencji. Do tych mechanizmów należą:

1. Ochrona hasłem

Każdy użytkownik posiada własne hasło za pomocą którego loguje się i uzyskuje dostęp do programu. Wpisanie hasła uniemożliwia nieupoważnionym osobom dokonywanie operacji w firmie zabezpieczonej hasłem. Wszelkie hasła wykorzystywane do powyższych czynności znane są tylko uprawnionym użytkownikom systemu.

2. Uprawnienia do wykonywania określonych czynności

Bezpieczeństwo użytkowania systemu zapewnione jest poprzez funkcję administratora systemu, który definiuje prawa poszczególnym użytkownikom systemu na określonym poziomie. Użytkownicy końcowi mają dostęp jedynie do ściśle określonych danych oraz mogą dokonywać operacji w ograniczonym zakresie.

3. Mechanizm zatwierdzania operacji

W ramach systemu funkcjonuje mechanizm ochrony przed przypadkową lub celową zmianą danych w dokumentach księgowych. Mechanizmem tym jest mechanizm buforowy zatwierdzania operacji. Dane, które

Polityka Rachunkowości

zostaną zatwierdzone przez użytkownika mogą stać się następnie przedmiotem księgowania. Oznacza to, że dokumenty zaksięgowane nie mogą już być edytowane.

Dokumentacja przyjętych zasad rachunkowości, księgi rachunkowe, dowody księgowe, dokumenty inwentaryzacyjne i sprawozdania finansowe, zwane dalej „zbiorami”, jednostka przechowuje w należyty sposób i chroni przed niedozwolonymi zmianami, nieupoważnionym rozpowszechnianiem, uszkodzeniem lub zniszczeniem zgodnie z art. 71 ust. 1 UoR. Jednostka zapewnia należyłą ochronę danych. Pomieszczenia przeznaczone do archiwizowania dokumentacji księgowej są zabezpieczone przed pożarem, zaciekami i kradzieżą oraz dostępem osób nieupoważnionych do informacji zawartych w tej dokumentacji.

W związku z zastosowaniem komputerowej techniki prowadzenia ksiąg rachunkowych jednostka stosuje następujące zabezpieczenia:

- odporne na zagrożenia nośniki danych,
- systematycznie tworzy rezerwowe kopie zbiorów danych zapisanych na nośnikach komputerowych, zachowując warunek zapewnienia trwałości zapisu informacji systemu rachunkowości, przez czas nie krótszy od wymaganego do przechowywania ksiąg rachunkowych.

Jednostka zapewnia ochronę programów komputerowych i danych systemu informatycznego rachunkowości, poprzez stosowanie następujących rozwiązań programowych i organizacyjnych, chroniących przed nieupoważnionym dostępem lub zniszczeniem:

- profilaktyki antywirusowej;
- zabezpieczenia przed atakiem z zewnątrz.

Jednostka tworzy rezerwowe kopie zbiorów na komputerowych nośnikach danych, przestrzegając podanych przez producentów warunków użytkowania danych nośników.

Komputerowe nośniki danych, wykorzystywane w jednostce to:

- płyta CD,
- płyta DVD,
- pendrive.

Zbiory jednostki są przechowywane w siedzibie firmy.

Kompletne księgi rachunkowe drukowane są nie później niż na koniec roku obrotowego. Za równoważne z wydrukiem uznaje się przeniesienie treści ksiąg rachunkowych na inny komputerowy nośnik danych, zapewniający trwałość zapisu informacji przez czas nie krótszy niż 5 lat.

2. Opis systemu przetwarzania danych

Jednostka stosuje system przetwarzania danych przy użyciu komputera.

LP	Etap procesu przetwarzania	Czynności
1	Gromadzenie danych	<ul style="list-style-type: none">• przyjmowanie dowodów obcych• sporządzanie dowodów własnych• kontrola dowodów• dekretacja dowodów• generowanie poleceń księgowania• przygotowywanie dowodów do przetwarzania
2	Prowadzenie ksiąg rachunkowych	<ul style="list-style-type: none">• wprowadzanie danych na komputerowe nośniki danych

		<ul style="list-style-type: none">• kontrola poprawności wprowadzonych danych• odczyt danych przez system• automatyczna kontrola danych przez system• porządkowanie danych w systemie• aktualizacja zbiorów danych w systemie• obliczanie wyników
3	Prezentacja wyników	<ul style="list-style-type: none">• drukowanie danych• wyświetlanie danych na ekranie monitora• wykorzystywanie danych przez użytkowników

3. Funkcje realizowane przez system Finansowo – księgowy

1. Obsługa dokumentów księgowych:
 - wprowadzanie i aktualizacja dokumentów,
 - weryfikacja i zaksięgowanie dokumentów,
 - zestawienia dokumentów księgowych.
2. Obsługa dziennika.
3. Obsługa księgi głównej (syntetyka).
4. Obsługa księgi pomocniczej (analityka).
5. Obsługa zestawień obrotów i sald księgi głównej:
 - bieżące salda i obroty,
 - archiwalne salda i obroty.
6. Obsługa zestawień obrotów i sald księgi pomocniczej:
 - bieżące salda i obroty,
 - archiwalne salda i obroty.
7. Obsługa rejestrów VAT (sprzedaży i zakupu).
8. Obsługa rejestrów CIT (przychodów i kosztów).
9. Obsługa deklaracji podatkowych.
10. Rozliczenie roku oraz bilans otwarcia roku następującego.
11. Rozliczenie miesiąca lub kwartału.
12. Obsługa rozrachunków:
 - przeglądanie rozrachunków,
 - zestawienia operacji gospodarczych rozliczonych i nierozliczonych.
13. Obsługa słowników:
 - plan kont,
 - słownik kontrahentów,
 - bilans otwarcia,
 - słownik rodzajów i typów dokumentów księgowych.

4. Opis reguł obliczeniowych, ewidencji, kontroli oraz wydruku danych

1. Prowadzenie rozrachunków

Rozrachunki są mechanizmem pomocniczym i w pełni automatycznym. Rozrachunki prowadzone są w taki sposób, aby każdy zapis księgowy był w całości ujęty w rozrachunkach na odpowiednich kontach księgowych. Rzeczywisty stan rozrachunków jest zawsze ujęty w zapisach na koncie.

2. Generowanie Bilansu otwarcia na podstawie sald kont poprzedniego roku

Generowanie bilansu otwarcia jest wykonywane, po zaksięgowaniu rozliczenia roku poprzedzającego. Bilans, który został wygenerowany jest najpierw umieszczany w buforze, a następnie, w skutek czynności rozliczającego zapisywany na odpowiednich kontach.

Procedura generowania bilansu polega na wyznaczeniu dla kont bilansowych salda na koniec roku obrotowego, a następnie przeniesienia go jako saldo początkowe do bilansu otwarcia w następnym roku obrotowym.

Dla kont wynikowych bilans otwarcia zawsze wynosi zero, z uwagi na przeksięgowania sald kont wynikowych na wynik finansowy jednostki.

3. Księgowanie dokumentów

Księgowanie dokumentów jest operacją nieodwracalną. Oznacza to, że dokument zaksięgowany nie może zostać usunięty z ksiąg rachunkowych. Dodatkowo żadna z informacji księgowych znajdujących się na tym dokumencie nie może zostać zmieniona. Jedynymi informacjami, które podlegają edycji w dokumencie są jego cechy.

Na etapie zapisywania dokumentów jest przeprowadzana kontrola poprawności zapisów znajdujących się na dodawanym do systemu dokumencie. Po zapisaniu dokumentu istnieje możliwość zatwierdzenia dokumentu umożliwiające jego następcze księgowanie, zatwierdzenie dokumentu pozwala na dodatkową weryfikację prognozowanych zapisów księgowych. Następnie możliwe jest zaksięgowanie rozliczenia, przed księgowaniem użytkownik jest informowany o nieodwracalności tej operacji oraz następuje weryfikacja systemowa dotycząca:

- bilansowania się poszczególnych zapisów na dokumencie,
- weryfikacja i sprawdzenie czy dane konta posiadają swoje definicje w zakładowym planie kont,
- prawidłowe przenoszenie sald dla kasy i rachunków bieżących.

Dokumenty w których wykryto błędy uniemożliwiające zaksięgowanie nie są księgowane.

Proces przyporządkowania dokumentów do danego okresu sprawozdawczego jest inicjowany na etapie wypełniania danych dokumentu. Okres sprawozdawczy jest sugerowany przez system na podstawie wprowadzanych przez użytkownika dat dotyczących dokumentu. W sytuacji, gdy dokument dotyczy już zamkniętego okresu rozliczeniowego użytkownik zostaje poinformowany o braku możliwości dodania dokumentu do zamkniętego okresu rozliczeniowego oraz o możliwym dodaniu dokumentu do następnego niezamkniętego okresu rozliczeniowego. W momencie księgowania dokumentu zostaje automatycznie wygenerowany i nadany dokumentowi numer w dzienniku. Aby zapewnić odpowiednią zgodność miesięcznych obrotów z ksiąg z obrotami z dziennika umożliwiono generowanie dzienników miesięcznych. Numeracja dziennika jest ciągła i narastająca, odpowiadająca kolejności w jakiej użytkownik księguje dokumenty. Poszczególne zapisy w ramach dokumentu które się bilansują, również są numerowane kolejno i niezmiennie.

Wprowadzanie i edytowanie w systemie wartości z bilansu otwarcia może być wykonywane wielokrotnie, aż do momentu w którym bilans ten zostanie ostatecznie zaksięgowany. Po zaksięgowaniu modyfikacje nie są

możliwe. W momencie dodawania bilansu otwarcia przeprowadzana jest kontrola systemowa polegająca na sprawdzeniu czy wszystkie konta bilansowe się bilansują.

4. Automatyczne wprowadzanie danych do programu Fakturomania

Mechanizmy służące wspomaganie wprowadzania danych księgowych do systemu obejmują tylko i wyłącznie wprowadzenie dokumentów do bufora. Nie mogą być zatem powodem lub przyczyną powstania niezamierzonych lub błędnych księgowi. Dodatkowo każdy wprowadzany do systemu dokument jest badany ze względu na swoją poprawność księgową oraz stosownie oznaczany. Dane te przed zaksięgowaniem mogą i powinny być zweryfikowane przez uprawnionego użytkownika i zaksięgowane na jego polecenie.

5. Reguły obliczania Bilansu Końcowego oraz Rachunku Zysków i Strat

Zarówno bilans jak rachunek zysków i strat są domyślnie generowane na podstawie danych zawartych w saldach kont, które uwzględniają tylko i wyłącznie dokumenty zaksięgowane. Przypisanie kont do odpowiednich pozycji bilansu lub rachunku zysków i strat są generowane przez system domyślnie.

W myśl UoR bilans oraz rachunek zysków i strat są generowane zgodnie wyłącznie ze strukturą załącznika nr 4 do UoR.

6. Ewidencja VAT

Program umożliwia prowadzenie odpowiedniej dokumentacji pozwalającej na rozliczenie podatku VAT. Użytkownik może rozliczać VAT według różnych zasad, w tym dla małego podatnika stosując w tym celu zasady ogólne używając parametrów zastosowanych w ustawieniach systemu.

Program stwarza możliwość wygenerowania rejestrów VAT uwzględniających ustawowe stawki podatkowe.

Przy wprowadzaniu dokumentu do systemu musi zostać wypełniony rejestr VAT. Wypełnianie rejestru dokonywane jest zgodnie z informacjami wprowadzanymi do systemu przez użytkownika. W sytuacji, gdy dany rejestr w określonym okresie obrachunkowym jest zamknięty, użytkownik zostaje poinformowany, że możliwe jest dodanie dokumentu do rejestru w okresie niezamkniętym (o ile dla tego dokumentu nie upłynęły ustawowe terminy).

7. Zamykanie i zatwierdzanie okresów sprawozdawczych

Zamknięcie roku jest możliwe po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego. Po zamknięciu roku możliwe jest dokonywanie księgowi w nowym okresie sprawozdawczym.

8. Reguły generowania wydruków z danych księgowych

Wszystkie wydruki danych, sporządzone z oprogramowania Fakturomania, wymagane przez ustawę o rachunkowości zostają sporządzone w oparciu o zaksięgowane uprzednio dokumenty w dzienniku oraz o zapisy kont. Przedmiotowe raporty ujmują w kolejności chronologicznej wszystkie dokonane zapisy księgowe z danego okresu.

Polityka Rachunkowości

Plan kont

(wykaz kont księgi głównej)

Numer konta	Nazwa konta
011	Środki Trwałe
020	Wartości niematerialne i prawne
021	Zaliczki na poczet wartości niematerialnych i prawnych
030	Długoterminowe aktywa finansowe
040	Inwestycje w nieruchomości i prawa
070	Umorzenie środków trwałych
071	Odpisy umorzeniowe inwestycji w nieruchomości i prawa
072	Umorzenie wartości niematerialnych i prawnych
080	Środki trwałe w budowie
100*	Kasa*
130	Rachunki w instytucjach finansowych
135	Inne aktywa pieniężne
140	Krótkoterminowe aktywa finansowe
201	Rozrachunki z odbiorcami
202	Rozrachunki z dostawcami
220	Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych
221	Rozrachunki z tytułu VAT
222	Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych
229	Inne rozrachunki publicznoprawne
230	Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń
240	Pozostałe rozrachunki
241	Należności długoterminowe
242	Należności krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy
260	Zobowiązania długoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek
261	Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek
262	Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy
300	Rozliczenie zakupu
310	Materiały
330	Towary
401	Amortyzacja
402	Zużycie materiałów i energii
403	Usługi Obce
404	Podatki i opłaty
405	Wynagrodzenia
406	Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia
407	Pozostałe Koszty rodzajowe
490*	Rozliczenie kosztów rodzajowych*
640	Rozliczenia międzyokresowe kosztów
650	Pozostałe rozliczenia międzyokresowe
700	Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi
731	Wartość sprzedanych towarów
750	Przychody finansowe

Polityka Rachunkowości

751	Koszty finansowe
760	Pozostałe przychody operacyjne
761	Pozostałe koszty operacyjne
770	Zyski nadzwyczajne
771	Straty nadzwyczajne
780	Przychody z zysków kapitałowych
781	Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych
800	Kapitał zakładowy
803	Należne wpłaty na kapitał własny
804	Udziały (akcje) własne
810	Kapitał zapasowy
813	Kapitał rezerwowy
820	Rozliczenie wyniku finansowego
840	Rozliczenia międzyokresowe przychodów
860	Wynik finansowy
870	Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

(oraz zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych oraz ich powiązania z kontami księgi głównej)

Symbol i nazwa	011 - Środki trwałe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 011 służy do ewidencji stanu zwiększeń i zmniejszeń wartości początkowej środków trwałych, które umarżane są stopniowo, według stawek amortyzacyjnych ustalonych w załączniku do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.</p> <p>Ewidencją księgową obejmuje się wszystkie środki trwałe, które związane są z działalnością jednostki. Po stronie Wn konta 011 księguje się wszelkie zwiększenia wartości początkowej środków trwałych. Po stronie Ma konta 011 księguje się wszelkie zmniejszenia wartości początkowej środków trwałych, z wyjątkiem umorzenia, które księguje się na koncie 070.</p> <p>Na koncie 011 Środki trwałe ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przyjęcie do użytkowania nowych lub używanych środków trwałych pochodzących bezpośrednio z zakupu. 2. Przyjęcie do użytkowania środków trwałych powstałych po zakończeniu ich budowy. 3. Zwiększenia wartości początkowej w wyniku ulepszenia środków trwałych. 4. Ujawnione nadwyżki środków trwałych. 5. Nieodpłatne przyjęcia (darowizny) środków trwałych. 6. Przyjęcie do użytkowania środków trwałych pochodzących z leasingu finansowego. 7. Podatek VAT od zakupu środków trwałych naliczony przez dostawców, niepodlegający rozliczeniu z VAT-em należnym. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wycofanie środków trwałych z użytkowania na skutek ich likwidacji, z powodu zniszczenia lub zużycia, sprzedaży lub nieodpłatnego przekazania. 2. Ujawnione niedobory środków trwałych. 3. Nieodpłatne przekazanie środka trwałego.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 011 Środki trwałe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>011 - 00001 Grunty 011 - 00002 Budynki i lokale 011 - 00003 Urządzenia techniczne i maszyny 011 - 00004 Środki transportu 011 - 00005 Inne środki trwałe</p>	
Uwagi	<p>Księgowania na stronie Wn konta 011 są dokonywane na podstawie dowodów przyjęcia środków trwałych do używania takich jak faktura VAT lub rachunek, protokół odbioru obiektu powstałego w procesie inwestycyjnym, protokół zdawczo - odbiorczy, wycena nieodpłatnie otrzymanych lub ujawnionych środków trwałych, akt notarialny oraz inne dowody, w których określono wartość środków trwałych.</p> <p>Księgowania na stronie Ma konta 011 są dokonywane na podstawie dowodów uzasadniających rozchód środków trwałych: protokół zdawczo-odbiorczy, protokół postawienia w stan likwidacji, protokół szkód, zestawienie różnic inwentaryzacyjnych (w zakresie niedoborów) lub pokwitowanie odbioru kupującego.</p> <p>W bilansie saldo konta 011 wykazuje się po zmniejszeniu o zaksięgowane umorzenie na koncie 070 w zakresie dotyczącym środków trwałych.</p>	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	020 - Wartości niematerialne i prawne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 020 służy do ewidencji stanu zwiększeń oraz zmniejszeń wartości niematerialnych i prawnych.</p> <p>Po stronie Wn konta 020 księguje się wszelkie zwiększenia stanu wartości niematerialnych i prawnych. Po stronie Ma konta 020 księguje się wszelkie zmniejszenia wartości niematerialnych i prawnych, z wyjątkiem umorzenia które księguje się na koncie 070.</p> <p>Na koncie 020 Wartości niematerialne i prawne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wartości niematerialne i prawne pochodzące z zakupu. 2. Przyjęcie wartości niematerialnych i prawnych w związku z zakończeniem inwestycji. 3. Otrzymane nieodpłatnie wartości niematerialne i prawne od innych jednostek. 4. Przyjęcie zakończonych prac rozwojowych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozchód wartości niematerialnych w skutek sprzedaży, likwidacji lub darowizny.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 020 Wartości niematerialne i prawne prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>020 - 00001 Koszty zakończonych prac rozwojowych 020 - 00002 Wartość firmy 020 - 00003 Inne wartości niematerialne i prawne</p>	
Uwagi	<p>Konto 020 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan wartości niematerialnych i prawnych w wartości początkowej.</p> <p>W bilansie saldo konta 020 wykazuje się po zmniejszeniu o zaksięgowane umorzenie na koncie 070 w zakresie dotyczącym wartości niematerialnych i prawnych.</p>	

Symbol i nazwa	021 - Zaliczki na poczet wartości niematerialnych i prawnych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 021 służy do ewidencji zaliczek przekazanych na poczet przyszłych dostaw wartości niematerialnych i prawnych.</p> <p>Po stronie Wn konta 021 księguje się wszelkie zwiększenia stanu wartości zaliczek na poczet wartości niematerialnych i prawnych. Po stronie Ma konta 021 księguje się wszelkie zmniejszenia stanu zaliczek na poczet wartości niematerialnych i prawnych.</p> <p>Na koncie 021 Wartości niematerialne i prawne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyплаты zaliczek na poczet zakupu wartości niematerialnych i prawnych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zarachowanie na pokrycie zobowiązań według faktur za wykonane roboty i usługi. 2. Zwrot zaliczek lub ich nadpłaconej części związanych z zakupem wartości niematerialnych i prawnych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 021 Zaliczki na poczet wartości niematerialnych prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>021 - 00001 Zaliczki na poczet wartości niematerialnych i prawnych - Dz. Podst.</p>	
Uwagi	brak uwag	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	030 - Długoterminowe aktywa finansowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 030 służy do ewidencji długoterminowych aktywów finansowych, a w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udziały i akcje w jednostkach podporządkowanych, - akcje i inne długoterminowe papiery wartościowe, np.: obligacje, certyfikaty inwestycyjne – posiadane w celu uzyskania przychodów w formie odsetek, dywidend i innych pożytków. <p>Po stronie Wn konta 030 księguje się wszelkie zwiększenia stanu finansowych aktywów trwałych. Po stronie Ma konta 030 księguje się wszelkie zmniejszenia stanu finansowych aktywów trwałych.</p> <p>Na koncie 030 Długoterminowe aktywa finansowe ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<p>1. Nabycie długoterminowych aktywów finansowych w postaci papierów wartościowych i innych.</p> <p>2. Przekwalifikowanie aktywów finansowych krótkoterminowych do długoterminowych.</p>	<p>1. Sprzedaż długoterminowych aktywów finansowych.</p> <p>2. Przekwalifikowanie aktywów finansowych długoterminowych do krótkoterminowych.</p>
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 030 Długoterminowe aktywa finansowe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>030 - 00001 Udziały lub akcje, 030 - 00002 Inne papiery wartościowe, 030 - 00003 Inne długoterminowe aktywa finansowe.</p>	
Uwagi	<p>Na mocy art. 28a ustawy o rachunkowości jednostka mikro nie wycenia aktywów i pasywów według wartości godziwej i skorygowanej ceny nabycia.</p>	

Symbol i nazwa	040 – Inwestycje w nieruchomości i prawa	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 040 służy do ewidencji inwestycji w nieruchomości i prawa. Konto 040 może wykazywać wyłącznie saldo debetowe.</p> <p>Po stronie Wn konta 040 księguje się stan oraz wszelkie zwiększenia stanu lub wartości początkowej inwestycji. Po stronie Ma konta 040 księguje się wszelkie zmniejszenia stanu lub wartości początkowej inwestycji. Na koncie 040 Wartości niematerialne i prawne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<p>1. Nabycie lub wytworzenie inwestycji w nieruchomości lub prawa.</p> <p>2. Otrzymanie inwestycji w nieruchomości lub prawa w formie aportu na pokrycie kapitału podstawowego lub jego podwyższenie.</p>	<p>1. Sprzedaż nieruchomości lub prawa stanowiącego inwestycję.</p> <p>2. Likwidacja inwestycji w nieruchomości.</p> <p>3. Przekwalifikowanie inwestycji w nieruchomości do środków trwałych.</p>
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 040 Inwestycje w nieruchomości i prawa prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>040 - 00001 Inwestycje w nieruchomości, 040 - 00002 Inwestycje w wartości niematerialne i prawne.</p>	
Uwagi	<p>Na mocy art. 28a ustawy o rachunkowości jednostka mikro nie wycenia aktywów i pasywów według wartości godziwej i skorygowanej ceny nabycia.</p>	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	070 - Umorzenie środków trwałych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 070 służy do ewidencji zmniejszeń wartości początkowej środków trwałych na skutek ich umorzenia. Odpisy umorzeniowe są dokonywane w korespondencji z kontem 401 - Amortyzacja.	
	Po stronie Wn konta 070 księguje się wszelkie zmniejszenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych. Po stronie Ma konta 070 księguje się wszelkie zwiększenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych.	
	Na koncie 070 Umorzenie środków trwałych ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zmniejszenie dotychczasowego umorzenia środków trwałych w skutek ich sprzedaży, likwidacji lub darowizny, a także w związku z innymi rozchodami.	1. Planowane odpisy umorzeniowe (amortyzacyjne) środków trwałych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 070 Umorzenie środków trwałych prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 070 - 00001 Odpisy umorzeniowe innych środków trwałych 070 - 00002 Odpisy umorzeniowe budynków i lokali 070 - 00003 Odpisy umorzeniowe urządzeń technicznych i maszyn 070 - 00004 Odpisy umorzeniowe środków transportu	
Uwagi	Planowane odpisy dokonywane są w oparciu o dokumenty, z których wynikają przyjęte stawki dla danych środków trwałych. Takim dokumentem najczęściej będzie ewidencja środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.	

Symbol i nazwa	071 – Odpisy umorzeniowe inwestycji w nieruchomości i prawa	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 071 służy do ewidencji zmniejszeń wartości inwestycji w nieruchomości i prawa na skutek ich umorzenia. Odpisy umorzeniowe są dokonywane w korespondencji z kontem 761 – Pozostałe koszty operacyjne.	
	Po stronie Wn konta 071 księguje się wszelkie zmniejszenia dotychczasowych opisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych inwestycji w nieruchomości i prawa. Po stronie Ma konta 071 księguje się wszelkie zwiększenia odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych inwestycji w nieruchomości i prawa.	
	Na koncie 071 Odpisy umorzeniowe inwestycji w nieruchomości i prawa ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Wyksięgowanie dotychczasowych odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych inwestycji w nieruchomości i prawa wycofanych z ewidencji bilansowej przykładowo na skutek: likwidacji, sprzedaży, przekazania w formie aportu.	1. Bieżące odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe dokonywane w okresie przewidywanej użyteczności inwestycji w nieruchomości i prawa. 2. Przeksięgowanie dotychczasowego umorzenia w przypadku przekwalifikowania nieruchomości ujętych w środkach trwałych do inwestycji w nieruchomości.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 071 Odpisy umorzeniowe inwestycji w nieruchomości i prawa prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 071 - 00001 Odpisy umorzeniowe inwestycji w nieruchomości 071 - 00002 Odpisy umorzeniowe wartości niematerialnych i prawnych	
Uwagi	Odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych nieruchomości zaliczonej do inwestycji dokonuje się według zasad opisanych w art. 32 ust. 1 ustawy o rachunkowości. To znaczy drogą systematycznego, planowego rozłożenia jej wartości początkowej na ustalony okres amortyzacji. Przy czym, rozpoczęcie amortyzacji następuje nie wcześniej niż w miesiącu przyjęcia jej do używania, a zakończenie nie później niż z chwilą zrównania wartości odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych z wartością początkową.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	072 - Umorzenie wartości niematerialnych i prawnych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 072 służy do ewidencji zmniejszeń wartości niematerialnych i prawnych na skutek ich umorzenia. Odpisy umorzeniowe są dokonywane w korespondencji z kontem 401 - Amortyzacja.</p> <p>Po stronie Wn konta 072 księguje się wszelkie zmniejszenia umorzenia wartości początkowej WNiP. Po stronie Ma konta 072 księguje się wszelkie zwiększenia umorzenia wartości początkowej WNiP.</p> <p>Na koncie 072 Umorzenie wartości niematerialnych i prawnych ujemne się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	1. Zmniejszenie dotychczasowego umorzenia wartości niematerialnych i prawnych w skutek ich sprzedaży, likwidacji lub darowizny, a także w związku z innymi rozchodami.	1. Planowane odpisy umorzeniowe (amortyzacyjne) wartości niematerialnych i prawnych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 070 Umorzenie wartości niematerialnych i prawnych prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>072 - 00001 Odpisy umorzeniowe innych wartości niematerialnych i prawnych 072 - 00002 Odpisy umorzeniowe zakończonych prac rozwojowych 072 - 00003 Odpisy umorzeniowe wartości firmy</p>	
Uwagi	<p>Planowane odpisy dokonywane są w oparciu o dokumenty, z których wynikają przyjęte stawki dla danych wartości niematerialnych i prawnych. Takim dokumentem najczęściej będzie ewidencja środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.</p>	

Symbol i nazwa	080 - Środki trwałe w budowie	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 080 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń środków trwałych w budowie, ponadto konto to służy do rozliczania tych kosztów na uzyskane w wyniku tej budowy efekty.</p> <p>Na koncie 080 Środki trwałe w budowie ujemne się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	1. Wartość netto środków trwałych zlikwidowanych w wyniku budowy innych środków trwałych. 2. Wartość netto dostaw i usług obcych związanych z budową środków trwałych. 4. Opłaty notarialne i sądowe pozostające w związku z budową środków trwałych. 5. Odsetki i prowizje pozostające w związku z budową środków trwałych. 6. Usługi działalności podstawowej i inne świadczenia wykonane na rzecz środków trwałych w budowie. 7. Przekazanie materiałów, towarów lub wyrobów gotowych na rzecz środków trwałych w budowie. 8. Podatek VAT naliczony przez dostawców od zakupów na rzecz środków trwałych w budowie niepodlegający rozliczeniu z VAT-em należnym.	1. Wartość środków trwałych uzyskanych w wyniku budowy. 2. Wartość ulepszeń środków trwałych uzyskanych w wyniku budowy. 3. Wartość sprzedanych środków trwałych w budowie. 4. Zmniejszenia wartości środków trwałych w budowie w wyniku zmniejszenia zobowiązania (w wyniku jego korekty). 5. Niedobory i szkody środków trwałych w budowie.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 080 Środki trwałe w budowie prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>080 - 00001 Środki trwałe w budowie – Dz. Podst.</p>	
Uwagi	<p>Rozliczenie kosztów środków trwałych w budowie następuje pod datą przyjęcia do użytkowania środków powstałych w wyniku budowy. W przypadku środka trwałego w budowie należy wstrzymać się z wniesieniem go do ewidencji środków trwałych do momentu, aż będzie zdalny do użytkowania.</p> <p>Konto 080 Środki trwałe w budowie może wykazywać wyłącznie saldo Wn, które obrazuje wartość kosztów środków trwałych w okresie budowy.</p>	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	100 – Kasa*	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>W przypadku podjęcia decyzji o prowadzeniu kasy, konto 100 służy do ewidencji gotówki krajowej w kasach. Decyzja o prowadzeniu kasy winna nastąpić w drodze uchwały Zarządu jednostki, konto 100 jest fakultatywne.</p> <p>Na stronie Wn ujmuje się wpływy (wpłaty) gotówki. Na stronie Ma ujmuje się rozchody (wyплаты) gotówki.</p> <p>Na koncie 100 Kasa ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpływy należności. 2. Wpływy gotówki z tytułu sprzedaży produktów, towarów i materiałów. 3. Otrzymane odszkodowania i darowizny. 4. Wpływy gotówki z tytułu zbycia akcji własnych lub dopłat. 5. Wpływy gotówki podjętej z rachunku bankowego. 6. Realizacja czeków i weksli obcych. 7. Nadwyżki kasowe. 8. Inne wpłaty gotówki od kontrahentów. 9. Otrzymane przedpłaty i zaliczki na wykonanie usług. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyплаты gotówki dotyczące pozostałych zobowiązań. 2. Wyплаты gotówki na poczet zaliczek na środki trwałe budowie lub wartości niematerialne i prawne. 3. Wyплаты sum do rozliczenia. 4. Wpłaty kasy na rachunki bankowe. 5. Niedobory kasowe. 6. Nabycie akcji własnych. 7. Zapłacone podatki i opłaty. 8. Wyплата zysku, dywidendy właścicielom. 9. Przekazane odszkodowania, kary, grzywny i darowizny.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 100 Kasa prowadzi się rozwinięcie analityczne konta 100 – 01 Główna kasa.	
Uwagi	<p>Konto 100 może wykazywać wyłącznie saldo Wn, które wyraża stan gotówki w kasach.</p> <p>Obroty gotówką podlegają ujęciu w ewidencji pod datą rzeczywistego ich przychodu lub rozchodu. Stwierdzone niedobory i nadwyżki gotówki podlegają ujęciu w ewidencji pod datą ujawnienia, stosownie do sytuacji jako przychód bądź rozchód.</p> <p>*Jednostka odstępuje od prowadzenia kasy w związku z czym nie wyodrębnia osoby odpowiedzialnej materialnie za stan gotówki w kasie, nie utrzymuje gotówki w jednostce, nie sporządza raportów kasowych oraz nie inwentaryzuje środków pieniężnych w kasie na dzień bilansowy. Operacje gotówkowe ewidencjonuje się za pomocą konta 240 „Pozostałe rozrachunki” w korespondencji z kontem 135 „Inne aktywa pieniężne”.</p>	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	130 - Rachunki w instytucjach finansowych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 130 służy do ewidencji aktywów pieniężnych znajdujących się na rachunkach w instytucjach finansowych. Księgowania na koncie 130 dokonywane są w oparciu o dokumenty źródłowe (wyciągi bankowe, potwierdzenia przelewów oraz inne dokumenty o równoważnej wartości dowodowej).</p> <p>Na stronie Wn ujmuje się wpływy (wpłaty) na rachunki w instytucjach finansowych. Na stronie Ma ujmuje się rozchody (wyплаты) z rachunków w instytucjach finansowych.</p> <p>Na koncie 130 Rachunki w instytucjach finansowych ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpływy należności. 2. Wpływy na rachunek bankowy z tytułu sprzedaży produktów, towarów i materiałów. 3. Otrzymane odszkodowania i darowizny. 4. Wpływy na rachunek bankowy z tytułu zbycia akcji własnych lub dopłat. 5. Wpływy gotówki wpłaconej na rachunek bankowy. 6. Inne wpłaty od kontrahentów. 7. Odsetki od środków pieniężnych na rachunku bankowym. 8. Otrzymane dotacje, subwencje i dopłaty. 9. Wpłaty kontrahentów dotyczące rozliczeń międzyokresowych przychodów (pobrane z góry). 10. Otrzymane przedpłaty i zaliczki na wykonanie usług. 11. Odsetki od lokaty. 12. Wpływy środków pieniężnych z dywidend. 13. Otrzymane środki bankowe z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyплаты dotyczące pozostałych zobowiązań. 2. Wyплаты na poczet zaliczek na środki trwałe budowie lub wartości niematerialne i prawne. 3. Wyплаты sum do rozliczenia. 4. Wpłaty gotówki przez bankomaty. 5. Nabycie akcji własnych. 6. Zapłacone podatki i opłaty. 7. Wyплата zysku, dywidendy właścicielom. 8. Przekazane odszkodowania, kary, grzywny i darowizny. 9. Spłata kredytów bankowych. 10. Spłata pozostałych zobowiązań. 11. Prowizje i inne koszty bankowe.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 130 Rachunki w instytucjach finansowych prowadzi się rozwinięcie analityczne w postaci konta 130-01 Bieżące rachunki bankowe.	
Uwagi	Na koncie 130 ujmuje się również operacje związane z lokowaniem środków na lokaty (powiązane z konkretnymi rachunkami bankowymi), pożyczaniem aktywów pieniężnych oraz środki pieniężne w drodze, które ujmowane są na koncie 135 Inne aktywa finansowe (z wyłączeniem środków pieniężnych w drodze z tytułu zwrotu nadpłaconych podatków).	

Symbol i nazwa	135 - Inne aktywa pieniężne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 135 służy do ewidencji aktywów pieniężnych niepodlegających ewidencji w kasie na koncie 100*, 130 lub 240.</p> <p>Konto to służy w szczególności do ewidencji aktywów pieniężnych w drodze. Na stronie Wn ujmuje się zwiększenia stanu aktywów pieniężnych w drodze. Na stronie Ma ujmuje się rozliczenie aktywów pieniężnych w drodze uprzednio ujętych jako aktywa pieniężne w drodze.</p> <p>Na koncie 135 Inne aktywa pieniężne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utarg pochodzący ze sprzedaży, za który zapłacono kartą płatniczą. 2. Utarg pochodzący ze sprzedaży, za który zapłacono gotówką. 3. Gotówka pobrana z bankomatu. 4. Otrzymane odszkodowania i darowizny w formie gotówkowej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpływ środków pieniężnych w drodze na rachunek bankowy. 2. Spłaty dotyczące pozostałych zobowiązań uregulowane w formie gotówkowej. 3. Zapłacone podatki i opłaty.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 135 Inne aktywa pieniężne prowadzi się rozwinięcie analityczne 135 - 0000 1 Inne aktywa pieniężne - Dz. Podst.	
Uwagi	*Jednostka odstępuje od prowadzenia kasy w związku z czym nie wyodrębnia osoby odpowiedzialnej materialnie za stan gotówki w kasie, nie utrzymuje gotówki w jednostce, nie sporządza raportów kasowych oraz nie inwentaryzuje środków pieniężnych w kasie na dzień bilansowy. Operacje gotówkowe ewidencjonuje się za pomocą konta 240 „Pozostałe rozrachunki” w korespondencji z kontem 135 „Inne aktywa pieniężne”.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	140 – Krótkoterminowe aktywa finansowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 140 służy do ewidencji krótkoterminowych aktywów finansowych. Konto może wykazywać wyłącznie saldo debetowe (Wn). Po stronie Wn ujmowane są w szczególności zwiększenia stanu lub wartości finansowych aktywów obrotowych. Na stronie Ma ujmowane są w szczególności zmniejszenia stanu lub wartości finansowych aktywów obrotowych. Na koncie 140 Krótkoterminowe aktywa finansowe ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zakup składników zaliczanych do krótkoterminowych aktywów finansowych. 2. Otrzymanie krótkoterminowych aktywów finansowych jako składników aportu. 3. Otrzymanie w formie darowizny krótkoterminowych aktywów finansowych.	1. Wysięgowanie z ewidencji wartości sprzedanych składników krótkoterminowych aktywów finansowych (obcych udziałów, akcji, obligacji i innych).
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 140 krótkoterminowe aktywa finansowe prowadzi się rozwinięcie analityczne 140 – 00001 Udziały lub akcje, 140 – 00002 Inne papiery wartościowe, 140 – 00003 Inne krótkoterminowe aktywa finansowe. 140 – 00004 Inne inwestycje krótkoterminowe.	
Uwagi	Na mocy art. 28a ustawy o rachunkowości jednostka mikro nie wycenia aktywów i pasywów według wartości godziwej i skorygowanej ceny nabycia.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	201 - Rozrachunki z odbiorcami	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 201 służy do ewidencji krajowych lub zagranicznych należności z tytułu dostaw, robót i usług.	
	Po stronie Wn ujmowane są w szczególności powstanie i zwiększenie należności. Na stronie Ma ujmowane są w szczególności zmniejszenia należności.	
	Na koncie 201 Rozrachunki z odbiorcami ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Należności wynikające z wystawionych faktur sprzedaży towarów, usług i materiałów. 2. Należne odsetki za zwłokę. 3. Należności wynikające ze sprzedaży środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. 4. Należności z tytułu kar i odszkodowań umownych. 5. Otrzymane zaliczki i przedpłaty. 6. Naliczone karty umowne i odszkodowania. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapłata należności. 2. Odpisanie należności nieściągalnych. 3. Zmniejszenie uprzednio naliczonych odsetek z tytułu kar, odszkodowań umownych i odsetek za zwłokę w sytuacji uznania ich za nieistotne. 4. Kompensata należności ze zobowiązania. 5. Odpisanie należności przedawnionych i umorzonych. 6. Korekty należności wynikające ze zgłoszonych reklamacji.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 201 Rozrachunki z odbiorcami prowadzi się rozwinięcie analityczne według kontrahentów.	
Uwagi	Konto 201 Rozrachunki z odbiorcami może wykazywać dwustronne saldo najczęściej wyrażające: Wn – oznacza najczęściej stan należności z tytułu dostaw i usług. Ma – oznacza najczęściej stan zobowiązań wobec odbiorców (przykładowo otrzymane zaliczki lub nadpłaty).	

Symbol i nazwa	202 - Rozrachunki z dostawcami	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 202 służy do ewidencji krajowych lub zagranicznych zobowiązań z tytułu dostaw, robót i usług.	
	Po stronie Wn ujmowane są w szczególności zapłaty i inne zmniejszenia zobowiązań. Na stronie Ma ujmowane są w szczególności powstanie i zwiększenie zobowiązań.	
	Na koncie 202 Rozrachunki z dostawcami ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapłata zobowiązań. 2. Odpisanie zobowiązań nieściągalnych. 3. Zmniejszenie uprzednio naliczonych odsetek z tytułu kar, odszkodowań umownych i odsetek za zwłokę w sytuacji uznania ich za nieistotne. 4. Kompensata zobowiązań należnościami 5. odpisanie zobowiązań przedawnionych i umorzonych. 6. Faktury i inne dokumenty korygujące, które zmniejszają wysokość zobowiązania. 7. Wartość otrzymanego odszkodowania. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zobowiązania wynikające z faktur kontrahentów za dostawy towarów, usług i materiałów. 2. Uznane odsetki za zwłokę. 3. Zobowiązania wynikające ze sprzedaży środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. 4. Należności z tytułu kar i odszkodowań umownych. 5. Otrzymane faktury na zaliczki i przedpłaty. 6. Koszty usług obcych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 202 Rozrachunki z dostawcami prowadzi się rozwinięcie analityczne według kontrahentów.	
Uwagi	Konto 202 Rozrachunki z dostawcami może wykazywać dwustronne saldo najczęściej wyrażające: Wn – oznacza najczęściej stan nadpłat wobec dostawców (przykładowo wpłacone zaliczki lub nadpłaty). Ma – oznacza najczęściej stan zobowiązań z tytułu dostaw i usług.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	220 - Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 220 służy do ewidencji bieżących rozliczeń z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Na stronie Wn konta 220 ujmuje się w szczególności zarachowanie należności lub zmniejszenie zobowiązań. Na stronie Ma konta 220 ujmuje się w szczególności zarachowanie zobowiązań lub zmniejszenie zarachowania należności.	
	Na koncie 220 Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zapłatę zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych oraz zaliczek. 2. Korekty zmniejszające wysokość podatku.	1. Należne zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych za poszczególne okresy rozliczenia podatkowego. 2. Zwrot nadpłaconych podatków.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 220 nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	221 - Rozrachunki z tytułu VAT	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 221 służy do ewidencji bieżących rozliczeń z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Na stronie Wn konta 221 ujmuje się w szczególności zarachowanie należności z tytułu podatku naliczonego VAT lub potrącenia z podatku należnego. Na stronie Ma konta 221 ujmuje się w szczególności zarachowanie zobowiązania z tytułu podatku należnego VAT.	
	Na koncie 221 Rozrachunki z tytułu VAT ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zarachowanie należności z tytułu podatku naliczonego VAT (od faktur zakupowych). 2. Zapłata nadwyżki podatku należnego wynikającej z deklaracji VAT. 3. Zmniejszenie podatku należnego wynikające z wystawionych przez jednostkę faktur korygujących.	1. Zarachowanie zobowiązań z tytułu podatku VAT należnego (od faktur sprzedażowych). 2. Zwrot nadpłaconych podatków VAT (deklaracja zwrotowa VAT).
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 221 nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	Konto 221 może wykazywać saldo dwustronne Wn - oznacza nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym. Ma - oznacza nadwyżkę podatku należnego nad naliczonym, najczęściej jako stan zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	222 - Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 222 służy do ewidencji bieżących rozliczeń z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych.	
	Na stronie Wn konta 222 ujmuje się w szczególności zarachowanie należności lub zmniejszenie zobowiązań. Na stronie Ma konta 222 ujmuje się w szczególności zarachowanie zobowiązań lub zmniejszenie zarachowania należności.	
	Na koncie 222 Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zapłata zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych. 2. Korekty zarachowanych zobowiązań.	1. Zarachowanie zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych potrąconego z wynagrodzeń.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 222 prowadzi się rozwinięcie analityczne 222 – 00001 Rozrachunki z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych – Dz. Podst.	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	229 - Inne rozrachunki publicznoprawne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 229 służy do ewidencji bieżących rozliczeń z tytułu podatków innych niż te związane z kontami 220, 221, 222, w zakresie w którym obowiązują przepisy ustawy Ordynacji podatkowej.	
	Na koncie 229 ujmowane są w szczególności operacje związane z: - podatkiem od nieruchomości, - podatkiem od środków transportowych, - podatkiem akcyzowe, - podatkiem od czynności cywilnoprawnych, - pozostałymi podatkami lokalnymi oraz opłatami takimi jak opłaty skarbowe, sądowe, notarialne, paszportowe, rejestracyjne itp.	
	Na stronie Wn konta 229 ujmuje się w szczególności zarachowanie należności lub zmniejszenie zobowiązań. Na stronie Ma konta 229 ujmuje się w szczególności zarachowanie zobowiązań lub zmniejszenie zarachowania należności.	
	Na koncie 229 Inne rozrachunki publicznoprawne ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zapłata zobowiązania z tytułu podatku lub opłaty. 2. Korekty zarachowanych zobowiązań.	1. Zarachowanie zobowiązania z tytułu podatku lub opłaty.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 229 prowadzi się rozwinięcie analityczne 229 – 00001 Inne rozrachunki publicznoprawne – Dz. Podst.	
Uwagi	brak uwag	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	230 - Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 230 służy do ewidencji wypłacanych wynagrodzeń pracownikom na podstawie umowy o pracę, a także innym osobom w ramach umów zlecenia, umów o dzieło, umów agencyjnych lub innych stosunków wynagrodzeniowych łączących osoby fizyczne ze spółką.</p> <p>Ponadto konto to służy do ewidencji wszelkich wypłat pieniężnych oraz świadczeń w naturze lub ich ekwiwalentów pieniężnych zaliczanych do wynagrodzeń bez względu na podstawę stosunku prawnego lub czynności prawnej.</p> <p>Na koncie 230 Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypłaty pieniężne lub przelewy wynagrodzeń. 2. Wartość wydanych świadczeń rzeczowych zaliczanych do wynagrodzeń. 3. Potrącenia wynagrodzeń obciążające pracownika (zaliczka na podatek dochodowy oraz składki na ubezpieczenia w części obciążającej pracownika). 4. Wypłaty sum do rozliczenia (zaliczek) i wyrównań do rozliczonych zaliczek, gdy wydatki pracownika były wyższe od wypłaconych zaliczek. 5. Wypłaty z tytułu różnych zobowiązań wobec pracowników. 6. Odpisanie przedawnionych zobowiązań wobec pracowników. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zobowiązania z tytułu wynagrodzeń brutto osobowych i bezosobowych. 2. Odpisanie przedawnionych należności. 3. Wypłaty premii z zysku. 4. Rozliczenie pracowników z pobranych zaliczek na podstawie przedstawionych dokumentów. 5. Zwroty niewykorzystanych zaliczek i inne wypłaty z tytułu różnych obciążeń pracowników.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 230 prowadzi się rozwinięcie analityczne 230 - 00001 Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń – Dz. Podst.	
Uwagi	Konto 230 może wykazywać dwustronne saldo: Wn - najczęściej wyrażające stan należności, Ma - najczęściej wyrażające stan zobowiązań.	

Symbol i nazwa	240 - Pozostałe rozrachunki	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 240 służy do ewidencji rozrachunków nie ujmowanych na kontach 220, 221, 220, 229, 230. Konto 240 może służyć dla ewidencji aktywów pieniężnych niepodlegających ewidencji w kasie na koncie 100* lub 135.</p> <p>Na koncie 240 Pozostałe rozrachunki ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypłata zysku i dywidendy właścicielom. 2. Podatek dochodowy od wypłat z zysku. 3. Utarg pochodzący ze sprzedaży w przypadku braku prowadzenia kasy*. 4. Gotówka pobrana z bankomatu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokonanie dopłat przez udziałowców. 2. Przeznaczenie zysku do wypłaty właścicielom. 3. Wypłaty gotówki dotyczące pozostałych zobowiązań.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 240 Pozostałe rozrachunki prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 240 - 00001 Rozrachunki z właścicielami, 240 - 00002 Inne rozrachunki i rozliczenia.	
Uwagi	Jednostka odstępuje od prowadzenia kasy w związku z czym nie wyodrębnia osoby odpowiedzialnej materialnie za stan gotówki w kasie, nie utrzymuje gotówki w jednostce, nie sporządza raportów kasowych oraz nie inwentaryzuje środków pieniężnych w kasie na dzień bilansowy. Operacje gotówkowe ewidencjonuje się za pomocą konta 240 „Pozostałe rozrachunki” w korespondencji z kontem 135 „Inne aktywa pieniężne”.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	241 - Należności długoterminowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 241 służy do ewidencji należności z wszystkich tytułów względem różnych odbiorców, które nie spełniają kryteriów zaliczania ich do należności krótkoterminowych i wykazywania w aktywach obrotowych.	
	Na koncie 241 Inne należności długoterminowe ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Udzielenie pożyczki. 3. Naliczenie odsetek.	1. Otrzymanie zwrotu pożyczki. 2. Otrzymanie naliczonych odsetek.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 241 Należności długoterminowe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 241 - 00001 Inne należności długoterminowe	
Uwagi	Przykładem należności długoterminowych mogą być należności z tytułu udzielonej jednostce powiązanej nieoprocентовanej pożyczki, w tej części, która będzie spłacona nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia bilansowego.	

Symbol i nazwa	242 – Należności krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 242 służy ewidencji krajowych lub zagranicznych należności z tytułu dostaw, robót i usług o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy. Konto 242 stosowane najczęściej jest w korespondencji z kontem 201.	
	Po stronie Wn ujmowane są w szczególności zwiększenie należności. Na stronie Ma ujmowane są w szczególności zmniejszenia należności.	
	Na koncie 242 Należności z tytułu dostaw i usług o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Należności wynikające z wystawionych faktur sprzedaży towarów, usług i materiałów. 2. Należne odsetki za zwłokę. 3. Należności wynikające ze sprzedaży środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. 4. Należności z tytułu kar i odszkodowań umownych. 5. Otrzymane zaliczki i przedpłaty. 6. Naliczone kary umowne i odszkodowania.	1. Zapłata należności. 2. Odpisanie należności nieściągalnych. 3. Zmniejszenie uprzednio naliczonych odsetek z tytułu kar, odszkodowań umownych i odsetek za zwłokę w sytuacji uznania ich za nieistotne. 4. Kompensata należności ze zobowiązania. 5. Odpisanie należności przedawnionych i umorzonych. 6. Korekty należności wynikające ze zgłoszonych reklamacji.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 242 Należności krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 242 - 00001 Należności z tytułu dostaw i usług o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy.	
Uwagi	brak	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	260 - Zobowiązania długoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 260 służy do ewidencji uzyskanych pożyczek i kredytów lub ich części o okresie wymagalności przekraczającej 12 miesięcy.	
	Na stronie Wn konta 260 ujmuje się spłatę pożyczek oraz kredytów oraz odsetek od nich. Na stronie Ma konta 260 ujmuje się zaciągnięcie zobowiązań z tytułu pożyczek lub kredytów oraz naliczenie odsetek od nich.	
	Na koncie 260 Zobowiązania długoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Spłata pożyczki. 2. Spłata kredytu. 3. Spłata odsetek.	1. Otrzymanie pożyczki. 2. Otrzymanie kredytu. 3. Naliczenie odsetek.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 260 Zobowiązania długoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 260 - 00001 Pożyczki, 260 - 00002 Kredyty.	
Uwagi	Konto 260 może wykazywać wyłącznie saldo Ma, które to wyraża stan zadłużenia z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów. Pożyczki uzyskane od osób powiązanych ze spółką w tym wspólników lub członków zarządu, ujmuje się również na niniejszym koncie.	

Symbol i nazwa	261 - Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 261 służy do ewidencji uzyskanych pożyczek i kredytów lub ich części o okresie wymagalności nieprzekraczającej 12 miesięcy.	
	Na stronie Wn konta 261 ujmuje się spłatę pożyczek oraz kredytów oraz odsetek od nich. Na stronie Ma konta 261 ujmuje się zaciągnięcie zobowiązań z tytułu pożyczek lub kredytów oraz naliczenie odsetek od nich.	
	Na koncie 261 Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Spłata pożyczki. 2. Spłata kredytu. 3. Spłata odsetek.	1. Otrzymanie pożyczki. 2. Otrzymanie kredytu. 3. Naliczenie odsetek.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 261 Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 261 - 00001 Pożyczki, 261 - 00002 Kredyty, 261 - 00003 Inne zobowiązania finansowe.	
Uwagi	Konto 261 może wykazywać wyłącznie saldo Ma, które to wyraża stan zadłużenia z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów. Pożyczki uzyskane od osób powiązanych ze spółką w tym wspólników lub członków zarządu, ujmuje się również na niniejszym koncie.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	262 - Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 262 służy do ewidencji krajowych lub zagranicznych zobowiązań z tytułu dostaw, robót i usług o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy. Konto 262 stosowane najczęściej jest w korespondencji z kontem 202.	
	Po stronie Wn ujmowane są w szczególności zapłaty i inne zmniejszenia zobowiązań. Na stronie Ma ujmowane są w szczególności powstanie i zwiększenie zobowiązań.	
	Na koncie 262 Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapłata zobowiązań. 2. Odpisanie zobowiązań nieściągalnych. 3. Zmniejszenie uprzednio naliczonych odsetek z tytułu kar, odszkodowań umownych i odsetek za zwłokę w sytuacji uznania ich za nieistotne. 4. Kompensata zobowiązań należnościami 5. odpisanie zobowiązań przedawnionych i umorzonych. 6. Faktury i inne dokumenty korygujące, które zmniejszają wysokość zobowiązania. 7. Wartość otrzymanego odszkodowania 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zobowiązania wynikające z faktur kontrahentów za dostawy towarów, usług i materiałów. 2. Uznane odsetki za zwłokę. 3. Zobowiązania wynikające ze sprzedaży środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. 4. Należności z tytułu kar i odszkodowań umownych. 5. Otrzymane faktury na zaliczki i przedpłaty. 6. Koszty usług obcych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 262 Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 262 - 00001 Zobowiązania z tytułu dostaw i usług o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy	
Uwagi	brak	

Symbol i nazwa	300 – Rozliczenie zakupu	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 300 stanowi konto fakultatywne, które może służyć dla rozliczeń zaliczek na dostawy towarów lub usług w przypadku otrzymania przez jednostkę kosztowej faktury zaliczkowej.	
	Konto 300 może służyć również dla rozliczenia ponoszonych nakładów, których celem jest podwyższenie wartości nabytej nieruchomości przeznaczonej do dalszej sprzedaży.	
	Na koncie 300 Rozliczenie zakupu ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Dokonane przez jednostkę wpłaty zaliczek na poczet dostaw towarów lub usług.	1. Rozliczenie nabycia dostaw i usług na podstawie otrzymanej faktury końcowej.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 300 Rozliczenie zakupu prowadzi się rozwinięcie analityczne 300-00001 Rozliczenie zakupu.	
Uwagi	Celem zachowania możliwości stosowania konto 300 jest jego funkcja, która pozwala ustalić stan dostaw w drodze, czyli dostaw zafakturowanych, ale jeszcze nieprzyjętych lub nieodebranych przez jednostkę. Dokumentem potwierdzającym wykonanie lub przyjęcie dostawy towaru najczęściej będzie faktura końcowa.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	310 - Materiały	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 310 służy do ujęcia materiałów, które zanim zostaną zużyte, powinny być poddane pewnym procesom dostosowującym je do potrzeb. Na koncie tym ujmowana jest ewidencja zmian i stanu zapasów materiałów zakupionych od dostawców zewnętrznych, które posłużą do wykorzystania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>Konto 310 jest kontem bilansowym aktywnym, może ono wykazywać wyłącznie saldo Wn (debetowe).</p> <p>Na koncie 310 Materiały ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	1. Zwiększenie stanu materiałów w wyniku inwentaryzacji i korekty kosztów działalności o wartość materiałów, które zostały uprzednio odniesione w koszty bezpośrednio po zakupie.	1. Korekty wartości zapasów materiałów, które odpisywane są w koszty w momencie zakupu (w celach sprawozdawczych i w celu prawidłowego wyliczenia podatku dochodowego).
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 310 Materiały nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	<p>1) Jednostka zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt. 4 UoR odpisuje w koszty wartości materiałów i towarów na dzień ich zakupu lub produktów gotowych w momencie ich wytworzenia, które jest połączone z ustalaniem stanu tych składników aktywów i jego wyceny oraz korekty kosztów o wartość tego stanu, nie później niż na dzień bilansowy.</p> <p>2) Jednostka dla celów wyliczenia prawidłowej zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób prawnych sporządza inwentaryzację tych towarów i materiałów na koniec każdego okresu rozliczeniowego, za który ustalana jest taka zaliczka (miesięcznie albo kwartalnie).</p> <p>3) W przypadku dokonywania wpłat zaliczek w formie uproszczonej, które są ustalone na podstawie podatku należnego z ubiegłych lat, inwentaryzacji dokonuje się zgodnie z pkt 1.</p>	

Symbol i nazwa	330 - Towary	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 330 służy do ewidencji posiadanych przez jednostkę towarów. Towary to składniki rzeczowych aktywów obrotowych wytworzone przez inne jednostki, nabyte w celu ich dalszej odsprzedaży w niezmienionej postaci. Towarami są również produkty będące przedmiotem skupu takie jak produkty rolne, leśne, surowce wtórne a także nabyte i przeznaczone do obrotu nieruchomości.</p> <p>Konto 330 jest kontem bilansowym aktywnym, może ono wykazywać wyłącznie saldo Wn (debetowe).</p> <p>Na koncie 330 Towary ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	1. Zwiększenie stanu towarów w wyniku inwentaryzacji i korekty kosztów działalności o wartość towarów, które zostały uprzednio odniesione w koszty bezpośrednio po zakupie.	1. Korekta wyniku przeprowadzenia inwentaryzacji i ustalenia aktualnej wartości końcowej towarów, które w trakcie roku były odnoszone bezpośrednio w koszty w momencie zakupu.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 330 Towary nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	<p>1) Jednostka zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt. 4 UoR odpisuje w koszty wartości materiałów i towarów na dzień ich zakupu lub produktów gotowych w momencie ich wytworzenia, które jest połączone z ustalaniem stanu tych składników aktywów i jego wyceny oraz korekty kosztów o wartość tego stanu, nie później niż na dzień bilansowy.</p> <p>2) Jednostka dla celów wyliczenia prawidłowej zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób prawnych sporządza inwentaryzację tych towarów i materiałów na koniec każdego okresu rozliczeniowego, za który ustalana jest taka zaliczka (miesięcznie albo kwartalnie).</p> <p>3) W przypadku dokonywania wpłat zaliczek w formie uproszczonej, które są ustalone na podstawie podatku należnego z ubiegłych lat, inwentaryzacji dokonuje się zgodnie z pkt 1.</p>	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	401 - Amortyzacja	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 401 służy do ewidencji kosztów amortyzacji środków trwałych oraz podlegających amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych, nakładów na ulepszenia w obcych środkach trwałych.	
	Amortyzacja dokonywana jest w oparciu o przyjęte zasady i metody obliczania odpisów amortyzacyjnych, które opisane zostały w części poświęconej ogólnym zasadom przyjętym przez jednostkę.	
	Na koncie 401 Amortyzacja ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych, które podlegają amortyzacji.	1. Przeniesienie kosztów na dzień bilansowy w celach sprawozdawczych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 401 Amortyzacja prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 401 - 00001 Amortyzacja – Dz. Podst. 401 - 00002 Amortyzacja – NKUP	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	402 - Zużycie materiałów i energii	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 402 służy do ewidencji kosztów, które wynikają ze zużycia materiałów i energii na potrzeby działalności operacyjnej jednostki.	
	Na koncie 402 Zużycie materiałów i energii ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Koszty materiałów, które odnoszone są w koszty na dzień ich zakupu. 2. Koszty energii obcej. 3. Koszty składników majątku niezaliczanego do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych z uwagi na jednostkową wartość początkową niższą niż określona w części III niniejszej polityki rachunkowości.	1. Zwiększenie stanu materiałów w wyniku inwentaryzacji i korekty kosztów działalności o wartość materiałów, które zostały uprzednio odniesione w koszty bezpośrednio po zakupie. 2. Przeniesienie kosztów na dzień bilansowy (w celach sprawozdawczych).
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 402 Zużycie materiałów i energii prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 402 - 00001 Zużycie materiałów i energii – Dz. Podst. 402 - 00002 Zużycie materiałów i energii – NKUP	
Uwagi	1) Jednostka zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt. 4 UoR odpisuje w koszty wartości materiałów i towarów na dzień ich zakupu lub produktów gotowych w momencie ich wytworzenia, które jest połączone z ustalaniem stanu tych składników aktywów i jego wyceny oraz korekty kosztów o wartość tego stanu, nie później niż na dzień bilansowy. 2) Jednostka dla celów wyliczenia prawidłowej zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób prawnych sporządza inwentaryzację tych towarów i materiałów na koniec każdego okresu rozliczeniowego, za który ustalana jest taka zaliczka (miesięcznie albo kwartalnie). 3) W przypadku dokonywania wpłat zaliczek w formie uproszczonej, które są ustalane na podstawie podatku należnego z ubiegłych lat, inwentaryzacji dokonuje się zgodnie z pkt 1.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	403 - Usługi obce	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 403 służy do ewidencji kosztów usług obcych, tj. usług wynikających z faktur dostawców, wykonanych na rzecz jednostki wszelkiego rodzaju robót i usług przez inne jednostki gospodarcze.	
	W szczególności na koncie tym ujmowane są usługi transportowe, spedycyjne, załadunkowe, przeładunkowe, wyładunkowe, najmu i dzierżawy, telekomunikacyjne, rachunkowości i doradztwa, biurowe, bankowe, remontowe, informatyczne, projektowe, badawcze, utrzymania czystości, hotelowe oraz inne pozostałe usługi.	
	Na koncie 403 Usługi obce ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Koszty usług obcych.	1. Faktury korygujące zmniejszające koszt usług obcych. 2. Przeniesienie sumy kosztów na dzień bilansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 403 Usługi obce prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 403 - 00001 Usługi obce – Dz. Podst. 403 - 00002 Usługi obce – NKUP	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	404 - Podatki i opłaty	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 404 służy do ewidencji podatków i opłat, które zaliczane są w koszty jednostki.	
	W szczególności na koncie tym ujmowane są podatki od nieruchomości, środków transportu, akcyzy lub opłat skarbowych i innych wnoszonych za czynności cywilnoprawne, notarialnych i sądowych, za wieczyste użytkowanie gruntu, urzędowe opłaty manipulacyjne czy koncesyjne.	
	Na koncie 404 Podatki i opłaty ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Naliczone lub zapłacone podatki i opłaty.	1. Zmniejszenia podatków i opłat. 2. Przeniesienie sumy kosztów na dzień bilansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 404 Podatki i opłaty prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 404 - 00001 Podatki i opłaty – Dz. Podst. 404 - 00002 Podatki i opłaty – NKUP	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	405 - Wynagrodzenia	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 405 służy do ewidencji wynagrodzeń pieniężnych bądź ich ekwiwalentów wypłacanych pracownikom bądź innym osobom fizycznym, jako wynagrodzenie za wykonaną na rzecz jednostki pracę bez względu na formę prawną.	
	Na koncie 405 Wynagrodzenia ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Wynagrodzenia brutto. 2. Wynagrodzenia w naturze. 3. Wynagrodzenia wypłacone na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło. 4. Wynagrodzenia wypłacone osobom fizycznym za udział w zarządach spółek, radach nadzorczych niezależnie od sposobu ich powołania.	1. Przeniesienie sumy kosztów na dzień bilansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 405 Wynagrodzenia prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 405 - 00001 Wynagrodzenia – Dz. Podst. 405 - 00002 Wynagrodzenia – NKUP	
Uwagi	brak uwag	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	406 - Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 406 służy do ewidencji innych niż wynagrodzenia kosztów związanych z wynagrodzeniami ponoszonych przez pracodawców.	
	W szczególności na koncie tym ujmowane są ubezpieczenia społeczne w części obciążającej pracodawcę, składki na fundusz pracy oraz fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych, świadczenia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, dopłaty do biletów zakupionych przez pracowników, koszty szkoleń pracowników, inne wydatki na rzecz pracowników.	
	Na koncie 406 Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Składki z tytułu ubezpieczenia społecznego obciążające pracodawcę, Funduszu Pracy oraz FGŚP. 2. Usługi z zakresu szkolenia pracowników. 3. Wydatki związane z BHP i ochroną zdrowia. 4. Odprawy i stypendia.	1. Przeniesienie sumy kosztów na dzień bilansowy. 2. Zmniejszenie kosztów z uwagi na częściową partycypację w kosztach samych pracowników.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 406 Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 406 - 00001 Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia – Dz. Podst. 406 - 00002 Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia – NKUP	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	407 - Pozostałe koszty rodzajowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 407 służy do ewidencji pozostałych, nieujmowanych na innych kontach zespołu 4, kosztów prostych.	
	W szczególności na koncie tym ujmowane są koszty ubezpieczeń rzeczowych, koszty reprezentacji i reklamy lub podróży służbowych.	
	Na koncie 407 Pozostałe koszty rodzajowe ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Pozostałe koszty rodzajowe.	1. Przeniesienie sumy kosztów na dzień bilansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 407 Pozostałe koszty rodzajowe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 407 - 00001 Pozostałe koszty rodzajowe – Dz. Podst. 407 - 00002 Pozostałe koszty rodzajowe – NKUP	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	490 - Rozliczenie kosztów rodzajowych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 490 może służyć do bieżącego i okresowego przenoszenia kosztów w związku z rozliczeniem ich w czasie, stosowanie konta 490 pozostaje fakultatywne.	
	W przypadku posłużenia się kontem 490 jednostka najczęściej będzie ewidencjonowała: - koszty do rozliczenia w czasie w korespondencji z kontem 640 (czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane w trybie art. 39 UoR), - zmniejszenie kwoty kosztów rozliczanych w czasie poprzez zarachowywanie rat do kosztów danego okresu sprawozdawczego.	
	Na koncie 490 Rozliczenie kosztów rodzajowych ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Rozliczenie aktywowanych kosztów do rozliczenia w czasie w ciężar kosztów bieżącego okresu. 2. Przeksięgowanie salda kredytowego na dzień bilansowy.	1. Przeniesienie poniesionych kosztów prostych do rozliczenia w czasie.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 490 Rozliczenie kosztów rodzajowych nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	Konto fakultatywne mogące pozostawać niestosowanym.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	640 – Rozliczenia międzyokresowe kosztów	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 640 służy do ewidencji już poniesionych kosztów (o charakterze operacyjnym), dotyczących przyszłych okresów sprawozdawczych.	
	Na koncie 640 Rozliczenia międzyokresowe kosztów ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Koszty poniesione w bieżącym okresie, ale dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych – zarachowanie do rozliczenia w czasie.	1. Rozliczenie aktywowanych kosztów w ciężar właściwych kosztów bieżącego okresu sprawozdawczego.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 640 Rozliczenia międzyokresowe kosztów prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 640 - 00001 Czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów. 640 - 00002 Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów.	
Uwagi	Nie tworzy się biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów na zobowiązania z tytułu niefakturowanych dostaw i usług, tj. za które jednostka nie otrzymała faktur do dnia bilansowego, chociaż dostawca powinien je wystawić.	

Symbol i nazwa	650 – Pozostałe rozliczenia międzyokresowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 650 jest kontem bilansowym aktywnym i może służyć w szczególności do ewidencji rozliczeń międzyokresowych kosztów operacji finansowych.	
	Na koncie 650 ujmowane mogą być operacje związane przykładowo z: - kwotami potrąconych prowizji od otrzymanych kredytów lub pożyczek, - odsetki (oprocentowane) należne od przyznanych kwot, pobrane z góry za cały okres kredytowania.	
	Na koncie 650 Pozostałe rozliczenia międzyokresowe ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Koszty finansowe poniesione w okresie sprawozdawczym, ale dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych.	1. Rozliczenie rat aktywowanych kosztów finansowych w ciężar kosztów właściwego okresu sprawozdawczego.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 650 Pozostałe rozliczenia międzyokresowe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 650 - 00001 Rozliczenia międzyokresowych kosztów operacji finansowych. 650 - 00002 Inne rozliczenia międzyokresowe.	
Uwagi	Zgodnie z art. 37 ust. 10 UoR Spółka odstępuje od ustalania aktywów i rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	700 - Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi.	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 700 służy do ewidencji przychodów netto z podstawowej działalności operacyjnej i zrównanych z nimi innych przychodów.	
	Na koncie tym ewidencjonuje się w szczególności przychody w zakresie działalności prowadzonej przez jednostkę ze sprzedaży: - wyrobów gotowych, - usług, - produktów, - towarów oraz - materiałów.	
	Na koncie 700 Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Korekty zmniejszające przychody ze sprzedaży. 2. Przeniesienie sumy przychodów ze sprzedaży na dzień bilansowy.	1. Przychody ze sprzedaży wyrobów gotowych, usług, produktów, towarów oraz materiałów w zakresie działalności prowadzonej przez jednostkę.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 700 Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi prowadzi się rozwinięcie analityczne 700 - 00001 Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi.- Dz. Podst.	
Uwagi	brak uwag	

Symbol i nazwa	731 - Wartość sprzedanych towarów	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 731 służy do ustalenia wartości sprzedanych towarów, na koncie tym ujmowane są sprzedane towary w cenie nabycia.	
	Na koncie 731 Wartość sprzedanych towarów ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Wartość sprzedanych towarów w cenach nabycia (wartość towarów odnoszonych bezpośrednio w koszty w momencie zakupu). 2. Korekta w wyniku przeprowadzenia inwentaryzacji i ustalenia wartości końcowej towarów, które w trakcie roku odnoszone były w koszty w momencie zakupu.	1. Zmniejszenia wartości sprzedanych towarów wynikające z uznanych zwrotów i reklamacji. 2. Korekta w wyniku przeprowadzenia inwentaryzacji i ustalenia wartości końcowej towarów, które w trakcie roku odnoszone były w koszty w momencie zakupu. 3. Przeniesienie na koniec roku obrotowego salda konta.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 731 Wartość sprzedanych towarów nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	1) Jednostka zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt. 4 UoR odpisuje w koszty wartości materiałów i towarów na dzień ich zakupu lub produktów gotowych w momencie ich wytworzenia, które jest połączone z ustalaniem stanu tych składników aktywów i jego wyceny oraz korekty kosztów o wartość tego stanu, nie później niż na dzień bilansowy. 2) Jednostka dla celów wyliczenia prawidłowej zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób prawnych sporządza inwentaryzację tych towarów i materiałów na koniec każdego okresu rozliczeniowego, za który ustalana jest taka zaliczka (miesięcznie albo kwartalnie). 3) W przypadku dokonywania wpłat zaliczek w formie uproszczonej, które są ustalone na podstawie podatku należnego z ubiegłych lat, inwentaryzacji dokonuje się zgodnie z pkt 1.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	750 - Przychody finansowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 750 służy do ujmowania przychodów finansowych związanych z działalnością jednostki.	
	W szczególności na koncie tym ujmowane są przychody z tytułu odsetek od należności lub aktywów pieniężnych.	
	Na koncie 750 Przychody finansowe ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Przeniesienie przychodów finansowych na wynik finansowy. 2. Zmniejszenie uprzednio naliczonych odsetek z tytułu kar, odsetek za zwłokę (nieuzasadnionych) oraz odszkodowań umownych.	1. Przychody z tytułu odsetek.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 750 Przychody finansowe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 750 - 00001 Przychody finansowe – Dz. Podst. 750 - 00002 Przychody finansowe – NPP.	
Uwagi	Przychody z zysków kapitałowych podlegają ewidencji na koncie 780 Przychody z zysków kapitałowych.	

Symbol i nazwa	751 - Koszty finansowe	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 751 służy do ujmowania kosztów finansowych związanych z działalnością jednostki.	
	W szczególności na koncie tym ujmowane są koszty z tytułu odsetek od zaciągniętych kredytów lub pożyczek.	
	Na koncie 751 Koszty finansowe ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Koszty z tytułu odsetek od zaciągniętych kredytów lub pożyczek. 2. Koszty z tytułu odsetek od pozostałych zobowiązań.	1. Przeniesienie kosztów finansowych na wynik finansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 751 Koszty finansowe prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 751 - 00001 Koszty finansowe – Dz. Podst. 751 - 00002 Koszty finansowe – NKUP	
Uwagi	Koszty uzyskania przychodów związane z zyskami kapitałowymi podlegają ewidencji na koncie 781 Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	760 - Pozostałe przychody operacyjne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 760 służy do ujmowania pozostałych przychodów operacyjnych, które związane są z działalnością jednostki.</p> <p>W szczególności na koncie 760 ujmowane są przychody związane z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działalnością socjalną jak również dotacje subwencje oraz dopłaty, - odpisane przedawnione zobowiązania, - otrzymane kary i grzywny, - otrzymane darowizny. <p>Na koncie tym rozliczane będą również rozliczane w czasie przychody z tytułu otrzymanych nieodpłatnie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, przychody uzyskiwane z inwestycji w nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne, przychody z likwidacji środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, przychody ze sprzedaży środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.</p> <p>Na koncie 760 Pozostałe przychody operacyjne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	1. Przeniesienie pozostałych przychodów operacyjnych na wynik finansowy.	1. Przedawnione zobowiązania. 2. Otrzymane darowizny. 3. Otrzymane kary, grzywny i odszkodowania. 4. Rozliczenie dotacji, subwencji lub kosztów rozwojowych. 5. Przychody ze sprzedaży środków trwałych, środków trwałych w budowie i wartości niematerialnych i prawnych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 760 Pozostałe przychody operacyjne prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>760 - 00001 Pozostałe przychody operacyjne – Dz. Podst. 760 - 00002 Pozostałe przychody operacyjne – NPP.</p>	
Uwagi	brak	

Symbol i nazwa	761 - Pozostałe koszty operacyjne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 761 służy do ujmowania pozostałych kosztów operacyjnych, które związane są z działalnością jednostki.</p> <p>W szczególności na koncie 761 ujmowane są koszty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - likwidacji środków trwałych, - przekazanych darowizn, - odszkodowań, kar, grzywien, - postępowań spornych, - utworzonych rezerw na pewne i prawdopodobne straty z tytułu operacji gospodarczych w toku. <p>Na koncie 761 Pozostałe koszty operacyjne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	1. Wartość netto sprzedanych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, środków trwałych w budowie. 2. Odszkodowania, kary i grzywny. 3. Wartość netto zlikwidowanych lub nieodpłatnie przekazanych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. 4. Różne opłaty karne.	1. Przeniesienie pozostałych kosztów operacyjnych na wynik finansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	<p>W ramach konta syntetycznego 761 Pozostałe koszty operacyjne prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu:</p> <p>761 - 00001 Pozostałe koszty operacyjne – Dz. Podst. 761 - 00002 Pozostałe koszty operacyjne – NKUP</p>	
Uwagi	brak	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	770 - Zyski nadzwyczajne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 770 służy do ewidencji dodatnich skutków finansowych "zdarzeń trudnych do przewidzenia, poza działalnością operacyjną jednostki i niezwiązanych z ogólnym ryzykiem jej prowadzenia", o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 33 UoR, których nie można zakwalifikować do podstawowej działalności ani do pozostałych przychodów operacyjnych.</p> <p>W szczególności na koncie 770 ujmowane są otrzymane od zakładów ubezpieczeń odszkodowania za straty w składnikach majątkowych spowodowane zdarzeniami losowymi, w części która przekracza te straty.</p> <p>Na koncie 770 Zyski nadzwyczajne ujmuje się:</p>	
	Wn	Ma
	1. Przeniesienie zysków nadzwyczajnych na wynik finansowy.	1. Odszkodowania za straty w składnikach majątkowych spowodowane zdarzeniami losowymi, w części która przekracza te straty.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 770 Zyski nadzwyczajne nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	brak	

Symbol i nazwa	771 - Straty nadzwyczajne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 771 służy do ewidencji ujemnych skutków finansowych "zdarzeń trudnych do przewidzenia, poza działalnością operacyjną jednostki i niezwiązanych z ogólnym ryzykiem jej prowadzenia", o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 33 UoR, których nie można zakwalifikować do podstawowej działalności ani do pozostałych kosztów operacyjnych.</p> <p>W szczególności na koncie 771 ujmowane są wartości szkód spowodowanych zdarzeniami losowymi nieobjęte ubezpieczeniem lub różnicę między wartością szkód a przyznanym odszkodowaniem, koszty usuwania szkód w części nieobjętej ubezpieczeniem.</p> <p>Na koncie 771 Straty nadzwyczajne ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<p>1. Koszty usuwania szkód zdarzeń losowych nieobjętych odszkodowaniem.</p> <p>2. Wartość składników majątku netto utraconych z powodu zdarzeń losowych niepokrytych odszkodowaniem.</p>	1. Przeniesienie strat nadzwyczajnych na wynik finansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 771 Straty nadzwyczajne nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	brak	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	780 – Przychody z zysków kapitałowych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 780 służy do ujmowania przychodów z zysków kapitałowych, o których mowa m.in. w art. 7b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. W szczególności na koncie 780 ujmowane są przychody związane: - udziałem w zyskach osób prawnych, w tym dywidendy i przychody z umorzenia udziału lub zmniejszenia ich wartości, - z papierami wartościowymi i pochodnymi instrumentami finansowymi lub - ze zbyciem praw majątkowych lub papierów wartościowych. Na koncie 780 Przychody z zysków kapitałowych ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Zmniejszenie (korekty) uprzednio zarachowanych przychodów z zysków kapitałowych. 2. Przeksięgowanie salda konta na dzień bilansowy.	1. Sprzedaż aktywów finansowych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 780 Przychody z zysków kapitałowych prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 780 - 00001 Przychody z zysków kapitałowych. 780 - 00002 Przychody z zysków kapitałowych – NPP.	
Uwagi	Katalog przychodów kapitałowych określony w art. 7b uPDoP ma charakter zamknięty.	

Symbol i nazwa	781 – Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 781 służy do ujmowania kosztów uzyskania przychodów związanych z przychodami z zysków kapitałowych, o których mowa m.in. w art. 7b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Na koncie 781 Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Koszty związane ze zbyciem inwestycji obciążające sprzedawcę aktywów finansowych. 2. Wniesienie aktywów finansowych jako wkładu niepieniężnego (aportu) do innej spółki.	1. Korekty (zmniejszenia) uprzednio zarachowanych kosztów uzyskania przychodów z zysków kapitałowych. 2. Przeksięgowanie salda konta na dzień bilansowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 781 Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych prowadzi się rozwinięcie analityczne według poniższego schematu: 781 - 00001 Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych. 781 - 00002 Koszty uzyskania przychodów z zysków kapitałowych – NKUP.	
Uwagi	Koszty niestanowiące kosztów uzyskania przychodów dla celów podatkowych zostały wymienione w art. 16 uPDoP.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	800 - Kapitał (fundusz) podstawowy	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 800 służy do ewidencji stanu zwiększeń i zmniejszeń kapitału (funduszu) podstawowego. Kapitał (fundusz) podstawowy stanowi równowartość wniesionych udziałów w formie pieniężnej lub niepieniężnej (np. poprzez aport). Wysokość kapitału określona jest w umowie spółki i wpisana jest do rejestru sądowego.	
	Na koncie 800 Kapitał (fundusz) podstawowy ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obniżenie kapitału poprzez obniżenie liczby lub wartości udziałów albo akcji. 2. Obniżenie kapitału poprzez umorzenie udziałów albo akcji. 3. Obniżenie kapitału w celu pokrycia straty. 4. Obniżenie kapitału poprzez przeniesienie zwolnionych kwot na kapitał zapasowy lub rezerwowy. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pokrycie udziałów albo akcji w spółce wkładami pieniężnymi lub niepieniężnymi w wartości określonej umową spółki. 2. Podwyższenie kapitału - objęcie nowych udziałów albo akcji. 3. Podwyższenie kapitału z kapitału zapasowego lub rezerwowego, jeśli te mogą być na ten cel przeznaczone.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 800 Kapitał (fundusz) podstawowy prowadzi się rozwinięcie analityczne właściwe dla formy prawnej jednostki: 800 - 00001 Kapitał zakładowy. 800 - 00002 Kapitał akcyjny.	
Uwagi	brak	

Symbol i nazwa	803 – Należne wpłaty na kapitał własny	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 803 służy do ewidencji zadeklarowanych, lecz niewniesionych na dzień bilansowy wkładów kapitałowych - rzeczowych i finansowych w spółkach kapitałowych. Wysokość kapitału określona jest w umowie spółki i wpisana jest do rejestru sądowego. Konto 803 stosuje się najczęściej w korespondencji z kontem 240.	
	Na koncie 803 Należne wpłaty na kapitał własny ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wniesienie należnych wpłat na kapitał podstawowy. 2. Obniżenie należnych wpłat na kapitał własny poprzez umorzenie udziałów albo akcji. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niewniesione należne wpłaty na kapitał podstawowy.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 803 Należne wpłaty na kapitał własny prowadzi się rozwinięcie analityczne właściwe dla formy prawnej jednostki: 803 - 00001 Należne wpłaty na kapitał własny	
Uwagi	brak	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	804 - Udziały (akcje) własne	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 804 służy do ewidencji udziałów albo akcji własnych posiadanych przez jednostkę na dzień bilansowy. Będą to zatem przejściowo nieuwjęte na koncie 140 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” udziały albo akcje własne przewidziane do zbycia lub umorzenia w ciągu roku od dnia bilansowego.	
	Na koncie 804 Udziały (akcje) własne ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Nabycie udziałów albo akcji własnych.	1. Umorzenie udziałów albo akcji własnych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 804 Udziały (akcje) własne prowadzi się rozwinięcie analityczne: 804 - 00001 Udziały (akcje) własne	
Uwagi	brak	

Symbol i nazwa	810 - Kapitał zapasowy	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 810 służy do ewidencji stanu zwiększeń i zmniejszeń kapitału zapasowego. Zasady tworzenia kapitału zapasowego są określone w kodeksie spółek handlowych, umowie spółki oraz w podejmowanych przez zgromadzenia wspólników uchwałach.	
	Na koncie 810 Kapitał zapasowy ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Pokrycie straty. 2. Przeznaczenie kapitału zapasowego na wypłatę dywidendy. 3. Umorzenie lub zbycie udziałów albo akcji. 4. Przeniesienie kapitału zapasowego na kapitał zakładowy albo kapitał akcyjny lub kapitał rezerwowowy.	1. Odpis z zysku netto w części przeznaczonej na zwiększenie kapitału zapasowego zgodnie z umową spółki. 2. Powstanie kapitału zapasowego w wyniku obniżenia kapitału zakładowego albo kapitału akcyjnego. 3. Przeniesienie na kapitał zapasowy części kapitału rezerwowego. 4. Nadwyżka osiągnięta przy obejmowaniu udziałów albo akcji po cenie wyższej od wartości nominalnej.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 810 Kapitał zapasowy prowadzi się rozwinięcie analityczne 810 - 00001 Kapitał zapasowy.	
Uwagi	brak	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	813 - Kapitał rezerwowy	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 813 służy do ewidencji stanu zwiększeń i zmniejszeń kapitału rezerwowego. Zasady tworzenia kapitału rezerwowego są określone w kodeksie spółek handlowych, umowie spółki oraz w podejmowanych przez zgromadzenia wspólników uchwałach.	
	Na koncie 813 Kapitał rezerwowy ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pokrycie straty. 2. Przeznaczenie kapitału rezerwowego na wypłatę dywidendy. 3. Umorzenie udziałów. 4. Przeniesienie kapitału rezerwowego na kapitał zakładowy lub kapitał zapasowy. 5. Zwrot dopłat udziałowcom. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Odpis z zysku netto w części przeznaczonej na zwiększenie kapitału rezerwowego zgodnie z umową spółki. 2. Powstanie kapitału rezerwowego w wyniku obniżenia kapitału zakładowego. 3. Przeniesienie na kapitał rezerwowo części kapitału zapasowego. 4. Dopłaty wspólników.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 813 Kapitał rezerwowo nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	brak	

Symbol i nazwa	820 - Rozliczenie wyniku finansowego	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 820 służy do ewidencji operacji związanych z rozliczeniem wyniku finansowego za poprzednie lata obrotowe.	
	Ujęcie wyniku finansowego na koncie 820 odbywa się w dniu zatwierdzenia sprawozdania finansowego, na podstawie uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe, w przypadku zatwierdzenia sprawozdania przez organ zatwierdzający.	
	Na koncie 820 Rozliczenie wyniku finansowego ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przeniesienie straty za rok ubiegły. 2. Błędy dotyczące poprzednich lat obrotowych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pokrycie straty za rok ubiegły. 2. Przeniesienie zysku za rok ubiegły. 3. Błędy dotyczące poprzednich lat obrotowych.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 820 Rozliczenie wyniku finansowego nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	Konto 820 - Rozliczenie wyniku finansowego może wykazywać saldo Wn lub Saldo Ma. Saldo Wn - oznacza niepokrytą stratę, Saldo Ma - oznacza niepodzielony zysk.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	840 - Rozliczenia międzyokresowe przychodów	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 840 służy do ewidencji rozliczeń międzyokresowych przychodów przypadających na późniejsze okresy sprawozdawcze w stosunku do okresu bieżącego.</p> <p>Do rozliczeń międzyokresowych przychodów zalicza się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - otrzymane i należne środki na poczet przyszłych świadczeń, - otrzymane nieodpłatnie niefinansowe aktywa trwałe, - otrzymane środki pieniężne na sfinansowanie nabycia środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych (w tym prac rozwojowych) oraz innych pozostałych rodzajów międzyokresowych rozliczeń przychodów. <p>Na koncie 840 Rozliczenia międzyokresowe przychodów ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zaliczenie wcześniej otrzymanych przedpłat (zaliczek, zadatków) do przychodów bieżącego okresu sprawozdawczego. 2. Rozliczenie otrzymanych środków pieniężnych w celu sfinansowania nabycia lub wytworzenia środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, środków trwałych w budowie bądź prac rozwojowych - równoległe do odpisów amortyzacyjnych. 3. Odpisanie wartości nieodpłatnie otrzymanych środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych równoległe do ich odpisów amortyzacyjnych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Otrzymane od kontrahentów wpłaty dotyczące rozliczeń międzyokresowych przychodów. 2. Otrzymane dotacje, subwencje oraz refundacje przewidziane do budowy lub nabycia środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych lub prac rozwojowych. 3. Nieodpłatnie otrzymane środki trwałe, środki trwałe w budowie oraz wartości niematerialne i prawne. 4. Kwota przysługująca do odliczenia z tytułu zakupu kasy fiskalnej.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 840 Rozliczenia międzyokresowe prowadzi się rozwinięcie analityczne 840 - 00001 Rozliczenia międzyokresowe przychodów – Dz. Podst.	
Uwagi	Konto 840 wykazuje na koniec okresu sprawozdawczego saldo Ma, które wyraża stan rozliczeń międzyokresowych przychodów zarachowanych do końca okresu sprawozdawczego.	

Symbol i nazwa	860 - Wynik finansowy	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	<p>Konto 860 służy do ustalenia wyniku finansowego w sposób księgowy na koniec roku obrotowego.</p> <p>Saldo konta 860 podlega przeniesieniu w księgach roku następnego pod datą zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok ubiegły przez organ zatwierdzający na konto 820 Rozliczenie wyniku finansowego.</p> <p>Na koncie 860 Wynik finansowy ujmuje się najczęściej:</p>	
	Wn	Ma
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poniesione w okresie koszty rodzajowe. 2. Zmniejszenia stanu produktów. 3. Wartość sprzedanych towarów i materiałów w cenach zakupu lub nabycia. 4. Pozostałe koszty operacyjne. 5. Koszty finansowe. 6. Straty nadzwyczajne. 7. Podatek dochodowy i inne obowiązkowe zmniejszenia zysku lub zwiększenia straty. 8. Przeniesienie zysku za rok ubiegły. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osiągnięte przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi. 2. Wzrost stanu produktów. 3. Pozostałe przychody operacyjne. 4. Przychody finansowe. 5. Zyski nadzwyczajne. 6. Przeniesienia straty bilansowej za rok poprzedni.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 860 Wynik finansowy nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	Konto 860 Wynik finansowy może wykazywać na koniec roku obrotowego saldo Wn i saldo Ma. Saldo Wn wyraża stratę netto, Saldo Ma wyraża zysk netto.	

Polityka Rachunkowości

Symbol i nazwa	870 - Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego	
Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń	Konto 870 służy do ewidencji kosztów bieżącego podatku dochodowego.	
	Po stronie Wn konta 870 ujmuje się koszt bieżącego podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie deklaracji podatkowych (lub innych obliczeń, gdy deklaracje nie są wymagane w trakcie roku obrotowego). Po stronie Ma konta 870 ujmuje się zmniejszenia podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie deklaracji podatkowych (lub innych obliczeń, gdy deklaracje nie są wymagane w trakcie roku obrotowego).	
	Na koncie 870 Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego ujmuje się najczęściej:	
	Wn	Ma
	1. Bieżący podatek dochodowy według deklaracji podatkowej (lub innych obliczeń, gdy deklaracje nie są wymagane w trakcie roku obrotowego). 2. Przeniesienie salda na koniec roku sprawozdawczego.	1. Zmniejszenie bieżącego podatku dochodowego na podstawie deklaracji podatkowej (lub innych obliczeń, gdy deklaracje nie są wymagane w trakcie roku obrotowego). 2. Przeniesienie salda na koniec roku obrotowego.
Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej	W ramach konta syntetycznego 870 Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego nie prowadzi się rozwinięcia analitycznego.	
Uwagi	Konto 870 Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego może wykazywać na koniec roku obrotowego saldo Wn i saldo Ma, które na dzień bilansowy podlega przeniesieniu na konto 860 Wynik finansowy.	